Het Sportblad.

Officiëel Orgaan van den Nederlandschen Cricketbond, Nederlandsche Athletiek-Unie en verschillende bonden en clubs.

Redactie: C. J. GROOTHOFF, Admiraal de Ruyterweg 88, Amsterdam
Administratie: Gravenstraat 10, Amsterdam, aan welk adres ook Clubberichten te zenden zijn.

ABONNEMENT:
Prijs per jaar, franco per post, ƒ 3.—, bij vooruitbetaling. Het abonnement kan worden aangevangen den eersten van elke maand, echter verbindend voor een geheel jaar.
Afzonderlijke nummers f 0.10.

Verschijnt DONDERDAGS.

ADVERTENTIËN:
Prijs per regel 30 Cents.
Minimum 5 regels.

23e Jaargang | **AMSTERDAM, 20 Mei 1915.** | N°. 20

Hofleveranciers

ACHTERLIJKHEID
geeft de voorkeur aan een buitenlandsch rijwiel.
Wie op de hoogte is van zijn tijd kiest een
BURGERS E.N.R.
Eerste Nederlandsche Rijwiel- en Machinefabriek voorheen H. BURGERS, Deventer.

BURGERS E.N.R.
DEVENTER
Handelsmerk

Van Alle Kanten.

De Bekerfinale

De wedstrijd tusschen H.F.C. en H.B.S. Zondag in het Stadion is in velerlei opzicht een goede wedstrijd geweest en wanneer de voorhoede van H.B.S. beter had gespeeld zou men zelfs van een schitterenden wedstrijd hebben kunnen spreken.

Die zwakke aanval der zwarten bedierf veel en neutraliseerde volkomen het uitstekende werk van de Haagsche verdediging, welke nog beter op dreef scheen dan verleden week tegen U.V.V.

Ook thans heeft de Leve z'n doel uitstekend verdedigd waarvan enkele staaltjes ons zijn bijgebleven. Zoo denken we aan het harde schot van links, dat hij juist met den punt van zijn linkerschoen wist te stoppen en verder het wegwerken van een hoekschop toen de bal over hem heen dreigde te gaan.

De beide zwarte achterspelers doen weinig voor elkaar onder. Ze stellen zich goed op, trappen en koppen in allerlei standen en plaatsen goed. Hoe verder we echter naar voren komen hoe meer de kracht van het elftal vermindert. De drie middenspelers zijn zeer voldoende en vooral Synja deed goed werk maar de voorhoede is vrij zwak en het binnentrio verknoeide hierbij zeer veel van het goeds werk door de beide vleugelspelers van Rappard en Roskott gedaan. Een ding viel er in de geheele H.B.S. ploeg intusschen zeer te prijzen en dat was dat iedereen van het begin tot het einde met groote geestdrift werkte en dat men geen oogenblik verslapte. Geestdrift en volharding zijn echter niet altijd bestand tegen technisch hooger staand spel en dat werd in dezen wedstrijd weer eens bewezen.

H.F.C. heeft Zondag een harer beste wedstijden van dit seisoen gespeeld en ondanks het zware programma dat H.F.C. thans heeft afgewerkt, was het spel der Haarlemmers even frisch als in den aanvang van het seizoen b.v. tegen H.V.V. te Haarlem.

Het doet ons dan ook werkelijk genoegen, H.F.C. als winnaars van den beker te kunnen huldigen omdat [deze overwinning, een wel verdiend succes is voor de club, die op het oogenblik ongetwijfeld als de sterkste club is den lande beschouwd mag worden. H.F.C. miste ditmaal behalve Oei—wiens beenbreuk van zeer ernstigen aard bleek te zijn—ook Breda Kolff, hetgeen een beduidende verzwakking in den aanval beteekende. Voegen wij volledigheidshalve hieraan nog toe, dat ook H.B.S. een invaller in de voorhoede had. Het geheele H.F.C. elftal vormde des ondanks een goed geheel en de Klerck, hoewel nog niet zoo goed op dreef als vroeger, deed vrijwel het gemis van Oei vergeten.

P. Sijpestijn in het doel maakte geen fout maar kreeg betrekkelijk slechts weinig gevaarlijks te doen. B. Verweij en G. Sijpestijn vormden een uitmuntend backstel, dat vooral in de tweede helft van den wedstrijd, toen de uitvallen van H.B.S. de grootste oplettendheid van de verdediging eischten, volkomen den aanval beheerschte. 't Was werkelijk een lust om deze twee pittige kereltjes aan het werk te zien. In de middenlinie was natuurlijk Nico Bouvy de man. Toch begon hij ditmaal minder goed en het scheen wel eenigzins of hij de achterhoede niet voldoende vertrouwde. Telkens was hij tenminste in de verdediging terwijl hij bovendien minder snel scheen, waardoor hij nog al eens een enkele maal te laat kwam. Gaandeweg kwam hij er echter weer in en in de tweede

helft beheerschte hij met z'n lange onderdanen en z'n nimmer falen hoofd het binnentrio van de H.B.S. aanval volkomen. „Zwijnen" noemden een paar in onze nabijheid gezeten H.B.S.'ers het, en ze zagen dat Nico keer op keer den bal als het ware door de H.B.S.'ers toegespeeld kreeg. Dat was echter 'n minder gelukkige ontboezeming, want slechter door een juiste opstelling en een scherpen blik weet de H.F.C. spil zich steeds in het bezit van den bal te stellen. Z'n beide buurlui de Klerck en L. Verweij hebben eveneens een goede partij voetbal laten zien.

Schrijvende over de voorhoede moeten we in de eerste plaats wel hulde brengen aan Mannus Francken, die na verschillende minder goede wedstrijden in den loop van het seizoen, waardoor men den indruk kreeg dat hij wat men noemt „op z'n retour" was, plotseling weer geheel de oude Mannus van een paar jaar terug was. Hij speelde men een prettig aandoende geestdrift, die onwillekeurig den toeschouwer meesleepte. Mannus was bovendien actiever dan we in langen tijd van hem zagen. Daarenboven manoeuvreerde hij uiterst handig met den bal en maakte hij verschillende goede openingen, het niet versmadende zelf een paar verdienstelijke schoten in te zenden. Dat hij desondanks niet heeft kunnen doelpunten en zelfs indirect geen aandeel in het eenige doelpunt van den strijd heeft gehad, is een van die toevalligheden waarvoor voetbal nu eenmaal bekend staat. Z'n broer stond hem goed ter zijde. In de tweede plaats noemen we Dolf Bouvy, die keer op keer op de Haagsche verdediger inrende en gedurende $1^1/_2$ uur heeft gewacht op een werkelijk goeden through-pass van Laan. Wel plaatste Laan verschillende malen den bal goed naar voren maar vrijwel nooit zoo, dat Dolf het leder nog tijdig genoeg kon bereiken. Hij werkte evenwel onvermoeid en handig en maakte het de Haagsche verdediging bijzonder lastig. Laan heeft vrij goed gespeeld maar wanneer hij wat beter had geschoten, zou ongetwijfeld H.F.C.'s meerderheid beter in cijfers zijn uitgedrukt. Hij heeft een paar schitterende kansen gehad, zonder ze te benutten. Seignette speelde vrij onbekommerd en liep herhaaldelijk van z'n plaats, 't eigenaardige is evenwel dat hij juist daardoor in staat gesteld werd het H.F.C. doelpunt te maken. Een voorzet van Jacques Francken kopte hij in, terwijl hij zich tusschen Mannus Francken en Laan bevond! Men ziet dus ook hier weer dat practijk vaak met alle theorie spot.

De wedstrijd werd goed door den Heer Mutters geleid. Eigenaardig was het dat hij gedurende den wedstrijd drie maal een vrijen schop liet overnemen omdat de bal niet op de juiste plaats lag. Geen der partijen had hier eenig voor- of nadeel bij, zoodat overnemen ons onnoodig tijdverlies scheen.

De Heer Hirschman reikte in een der zalen van het Stadion den beker aan H.F.C. uit, waarbij hij zeer terecht opmerkte dat H.F.C. *ongeslagen* den beker won. Herinneren wij ons goed dan hebben tot nu toe alle bekerwinnaars ongeslagen gewonnen. Een tweede eigenaardigheid bij de uitreiking was dat de voorzitter van H.B.S. hulde bracht aan de .... noodcommissie!

De extra-wedstrijden.

't Is eenigszins lastig om te verklaren welke waarde men heeft te hechten aan de door den N.V.B. aangekondigde extra-wedstrijden tusschen Vitesse en Sparta en tusschen Quick (H) en Ajax (A).

Die tusschen de Westelijke en Oostelijke kampioenen kan men beschouwen als officieuse wedstrijden om het kampioenschap van Nederland en de winnaar dezer extra competitie kan men gerust kampioen van Nederland noemen, al wordt deze titel dit jaar officieel niet verspeeld. Anders is het met de wedstrijden tusschen Ajax en Quick. Dit zijn promotiewedstrijden zonder dat er promotierecht aan verbonden is en als zoodanig hebben ze niet de minste waarde. Toch kunnen ze eenig nuttig effect hebben al is het waarschijnlijk niet juist het effect dat Quick zich heeft voorgesteld toen het tegenover Ajax het spelen van deze wedstrijden aanhangig maakte. Naar onze meening heeft Quick bij het regelen dezer wedstrijden gemeend zich tegenover de voetbalwereld te moeten rehabiliteeren voor het feit dat het dit jaar door toevallige omstandigheden voor degradatie-wedstrijden is bespaard gebleven. Quick heeft willen bewijzen, dat zij de degradatiewedstrijden niet vreesde en sterk genoeg was voor de 1e klas. Is dit inderdaad de bedoeling der Hanenburgers geweest, dan kan men reeds thans van een mislukking spreken.

Aan den anderen kant wordt door deze wedstrijden bewezen, dat men op het punt is tegenover Ajax een onbillijkheid te begaan, een onbillijkheid die van grooten invloed is op het Amsterdamsche voetbal. Wanneer straks ook in Amsterdam Ajax haar meerderheid over Quick heeft bewezen dan zal er slechts één opinie mogelijk zijn en dat is, dat het dwaas is Ajax van de eerste klas buiten te sluiten nadat de Amsterdammers op het veld bewezen hebben sterker te zijn dan no. laatst der 1e klasse.

Er is echter zeer wel een oplossing mogelijk en het lijkt ons toe dat niemand zich tegen die oplossing zal kunnen verzetten.

Men plaatse eenvoudig Ajax als 11e club in de Westelijke eerste klas en late in het volgend seizoen 2 elftallen dier klasse aan de degradatiewedstrijden deelnemen. Amsterdam is daarmede gebaat en niemand wordt er door geschaad. Wanneer dan ook Ajax Zondag weer zal winnen, zien we met belangstelling de beslissing van het bondsbestuur tegemoet.

De wedstrijd in Arnhem heeft wel eenigszins verrassing gebracht doordat Sparta met 2—1 door de Arnhemsche geelzwarten werd geslagen. Onvolledigheid van Sparta — behalve de Korver waren ook de beide geregelde achterspelers afwezig — is hieraan niet vreemd al was ook het Arnhemsche elftal door onvolledigheid gehandicapt.

In ieder geval blijft het een goed stuk werk van Vitesse en de Rotterdammers zullen nu op eigen terrein alle zeilen moeten bijspannen om door een overwinning een beslissing op onzijdig terrein mogelijk te maken.

In Amsterdam spits men zich reeds op een goeden wedstrijd!

Uit de voorafgaande beschouwing over de

ONZE KAMPIOEN GRIJSEELS
DRAAGT
ACHILLES-RUNNINGSHOES.

Vraagt Uw leverancier uitsluitend dit superieure merk. Waar niet-verkrijgbaar, zich direct tot ons te wenden.

Importeurs:
T. TEMMINK & Zn.,
MEPPEL Tel. Int. No. 199

wedstrijden tusschen Quick en Ajax heeft men reeds kunnen zien, dat de Amsterdammers den eersten wedstrijd hebben gewonnen. Als een demonstratie van eerste klas voetbal was de wedstrijd nu juist niet te beschouwen maar Ajax heeft haar meerderheid over Quick bewezen en daarom was het voor de Amsterdammers te doen.

Machtsmisbruik.

Zondag werd door den secretaris van het Ned. Sportpark bij den ingang van het Stadion de perskaart van een onzer medewerkers ingetrokken onder mededeeling dat hem voortaan geen toegang op een perskaart verleend zou worden. Vooraf was hiervan aan ons geen enkele mededeeling gedaan. Als motief werd, naar wij hoorden, aangevoerd dat èn de persoon èn hetgeen hij schreef, niet in den smaak van den Sportparksecretaris vielen.

Wij meenen, dat hier sprake is van 'n schromelijk machtsmisbruik en van een pressie uitoefenen op de pers, zooals we van een persman zeer zeker niet hadden verwacht. Bovendien is de daad onrechtmatig, daar de wedstrijd georganiseerd was door den Ned. Voetbalbond; het Sportpark was hierbij slechts als terreinverhuurder betrokken en had dus niet het recht om de gasten van den N.V.B. den toegang te ontzeggen.

Zou het niet een dwazen indruk maken indien de portier van laat ons zeggen Kraenapolsky, bij een algemeene vergadering van den N.V.B. aan een verslaggever den toegang tot die vergadering verbood omdat de persoon van den verslaggever hem niet aanstond.

Iedereen zou iets dergelijks natuurlijk voor onmogelijk houden en toch heeft zich Zondag een dergelijk dwaas stuk afgespeeld.

Voorloopig volstaan we met bovenstaande mededeeling.

F.I.F.A.

Wij hebben dezer dagen nog eens gelegenheid gehad wat in het reeds door ons besproken seizoenverslag te bladeren en speciaal de opmerkingen over de F.I.F.A. nog eens doorgelezen. Tot onzen spijt schuilen er juist in dat hoofdstukje zooveel onjuistheden, dat we niet kunnen nalaten de zaak eens even recht te zetten.

De heer Kalma begint dan met de mededeeling dat als drijfveer tot de oprichting van een wereldvoetbalbond bij onze Engelsche broeders ongetwijfeld gegolden heeft de zucht om een machtsmiddel meer te bezitten tegen binnenlandsche onlusten. Uit dit, en wat meer volgt, blijkt dat de heer Kalma van meening is dat de Engelsche Voetbalbond de eerste stoot voor de oprichting heeft gegeven, althans aan die oprichting heeft meegewerkt. Dit is al een zeer eigenaardige vergissing daar de eerste poging tot het oprichten van een wereldbond is uitgegaan van . . . den Nederl. Voetbal Bond.

Die eerste poging is mislukt en wel in hoofdzaak doordat men steun bij Engeland zocht terwijl Engeland juist van de oprichting van zoo'n wereldbond niet gediend was. Na de mislukte pogingen van den N.V.B. heeft ook de Duitsche en daarna de Belgische Bond een poging gedaan maar eerst 11 jaar geleden — 21 Mei 1904 — sloegde de Fransche Voetbal Bond (U.S.F.S.A.) er in om de zaak in orde te maken. Eerst een jaar later trad Engeland tot den wereldbond toe.

Verder vertelt de heer Kalma, dat in den eersten tijd de invloed van den Engelschen Bond (feitelijk 3 bonden) overwegend was.

Ook dit is niet geheel juist. Dat de heer Kalma den Engelschen Bond feitelijk 3 bonden noemt, zullen we maar als een drukfout beschouwen, daar hij waarschijnlijk 4 bedoeld zal hebben (Engeland, Ierland, Schotland en Wales). We kunnen dit echter buiten beschouwing laten daar aanvankelijk alleen de Engelsche Bond tot de F.I.F.A. was toegetreden en de 3 andere bonden er volkomen buiten stonden.

Engeland had dus evenals elk ander land slechts drie stemmen, zoodat hiermede geen invloed van overwegenden aard kon worden uitgeoefend. Iets anders was het met den moreelen invloed van Engeland. In dat land toch had men de geheele verandering van het spel van gewoon vermaak tot een door duizenden beoefende en een door honderdduizenden bekeken sport medegemaakt en alles wat op het vasteland nog in de toekomst lag behoorde in Engeland reeds tot de geschiedenis. Is het dan wonder, dat men op de congressen van de F. I. F. A. gaarne de lessen van Engeland benutte. De Heer Kalma vertelt verder dat langzamerhand die invloed van Engeland is verminderd.

Wat de moreele invloed betreft, is dit juist daar de continentale bonden langzamerhand meer ervaring opdeden en daardoor de Engelsche adviezen minder noodig hadden. De werkelijke invloed van Engeland is echter juist grooter geworden en dat wel door de toetreding van Ierland-Schotland en Wales tot de F. I. F. A. waardoor Engeland feitelijk in macht, waar 't op stemmen aankwam, gelijk stond met Duitschland, Oostenrijk, Frankrijk en Nederland bij elkaar!

Dit wijst toch niet op verminderden invloed, zouden we zoo zeggen. Verder vertelt de schrijver in het seizoenverslag, dat de Engelsche vertegenwoordigende teams herhaaldelijk werden geslagen zoodat de oude feitelijke overheersching meer denkbeelding dan werkelijkheid is. Dit kan de schrijver toch niet ernstig meenen want tegen een vertegenwoordigend Engelsch elftal krijgt geen enkel continentaal elftal „een voet aan den grond".

Het is hier echter een kwestie van organisatie. Wanneer we de zaken eens nauwkeurig

bekijken, zien we dat elk jaar verschillende van de beste Engelsche amateurs de gelederen der liefhebbers verlaten en beroepsvoetballers worden.

De continentale landen hebben niet een dergelijk afvoerkanaal voor hun beste krachten en dat is het juist waardoor Engeland in den strijd van zijn amateurploegen tegen die van het vaste land wordt gehandicapt.

Krijgt men op het continent beroepsvoetbal dan is het waarschijnlijk voor geruimen tijd met de overwinningen op de Engelsche amateurs gedaan. Bovendien kan men verder moeilijk spreken dat de vertegenwoordigende teams van Engeland bij herhaling worden geslagen daar een nederlaag tegen een continentaal elftal nog steeds tot de groote uitzonderingen behoort.

Ook hetgeen in het seizoenverslag verder over de Intern. Board wordt geschreven, is onjuist: de Intern. Board is geen instelling van den Engelschen bond doch is feitelijk de Engelsche Bond zelf, daar zij een combinatie is van de bonden van Engeland, Schotland, Ierland en Wales en dus het geheele Vereenigde Koninkrijk omvat waarbij later dan ook de F.I.F.A. is gekomen. Hoe de heer Kalma er toe komt om te zeggen dat het aantal leden van de I.B. 6 bedraagt is ons niet duidelijk, dit moet nl. 10 zijn. Dat niet graaf d'Oultremont, doch baron de Lavaleye lid van de I.B. is, zeiden wij reeds eerder.

Alles bijeen nemend meenen, we dat de schrijver van het seizoenverslag met zijn overzicht over de F.I.F.A. minder gelukkig geweest is.

Verschillende nieuwtjes.

De heer Kips is bezig het seizoenverslag over 1914/15 te schrijven. Indien de almanak niet uitkomt zal dit verslag op andere wijze worden uitgegeven.

De heer Tromp is uitgenoodigd om den wedstrijd Denemarken—Zweden te Kopenhagen op 6 Juni a.s. te leiden.

De wedstrijd Zweden—Denemarken werd verleden week te Stockholm gespeeld en met 5—0 door Denemarken gewonnen. De Zweedsche koning woonde den wedstrijd bij.

Uit het Zuiden.

Kampioenschap van Nederland.

In ons vorig epistel brachten we, bij de bespreking van het na voetbal terloops de mogelijkheid te berde, dat „Wilhelmina" ('s Bosch) aan de officieus kampioenwedstrijden zou mede doen, waarin thans „Sparta" en „Vitesse" elkander den palm der zege betwisten. We verloren hierbij — 't zij ridderlijk erkend — uit 't oog, dat „Wilhelmina" alléén geen rechten kan doen gelden, om aan de wedstrijden om het kampioenschap van Nederland deel te nemen om de eenvoudige reden, dat de Zuidelijke eerste klasse clubs het afgeloopen seizoen over drie verschillende afdeelingen werden verdeeld en — in tegenstelling met de Westelijke en Oostelijke eerste klasse competitie — de Zuidelijke eerste klasse afdeeling dus drie vereenigingen telt, die voor deelname aan de competitie om het kampioenschap van Nederland in aanmerking komen. De reis en andere omstandigheden, die zich bij de inrichting der noodcompetitie voordeden, waren van dien aard, dat o. m. in het Zuiden onmogelijk de gewone eerste-klasse-indeeling gehandhaafd kon blijven te meer nog, daar voor 't eerst eene Zeeuwsche vereeniging (Zeelandia Middelburg) in de Zuidelijke eerste klasse zou uitkomen. In September en October was de reis Middelburg—Maastricht v.v. op één dag onmogelijk en 't Zuiden werd alzoo de dupe der omstandigheden, op wier rekening bovendien komt het niet uitkomen van de militaire clubs Velocitas en 't Zesde. Op deze wijze hebben we in het Zuiden drie kampioenen gekregen, n.l. Wilhelmina, Zeelandia en M.S.V., die onderling eventueel zouden hebben moeten uitmaken, wie hunner den titel van Zuidelijk kampioen mag dragen.

Eene dergelijke competitie werd niet officieel in uitzicht gesteld en kon aan de vereenigingen niet worden opgedrongen, zoodat, nadat Wilhelmina, deswege ondervraagd, niets er voor voelde, eerst in Maastricht en Middelburg te gaan spelen, het feitelijk kampioenschap van 't Zuiden dit seizoen onbeslist bleef. Zelfs al schakelt men den kampioen der Limburgsche afdeeling (M.S.V.) als tweede klasser uit, dan behoort toch tusschen de eerste-klasse-kampioenen Wilhelmina en Zeelandia eerst te worden uitgemaakt, wie hunner de titel van Zuidelijk kampioen toekomt, alvorens 't Zuiden mededingingschap krijgt. Ten einde onjuiste commentaren en conclusies te voorkomen, meenden we bovenstaande even te moeten releveeren. Van achterstelling of weglating van 't Zuiden is inderdaad geen sprake, maar van de geboden gelegenheid is eenvoudig geen gebruik gemaakt.

We hebben een en ander onderzocht, omdat maar al te vaak verondersteld wordt, dat Wilhelmina — of meer algemeen: 't Zuiden — is genegeerd bij de wedstrijden om 't kampioenschap van Nederland. Deze veronderstelling blijkt o.m. uit de beschouwingen, die *De Telegraaf* in verband met de kampioenswedstrijden geeft, waar dit blad o.m. zegt „Het Zuiden heeft men er weliswaar uitgelaten". Na bovenstaande uiteenzetting, zal elkeen duidelijk zijn, dat dat „uitlaten" een logisch gevolg der omstandigheden is geweest.

Miskenning.

We haalden hierboven een zinnetje aan uit de beschouwing, die „de Telegraaf" Maandagmorgen jl. gaf over de officieuse wedstrijden om het kampioenschap van Nederland. Aan dat zinnetje verwant, schrijft „de Telegraaf" verder:

> „'n Ieder weet, dat er slechts twee echte 1e klasse afdeelingen in den lande bestaan en de derde afdeeling eigenlijk maar een tijdelijk aanhangsel is geweest, teneinde de Zuidelijke broeders vriendelijk te stemmen".

We hebben ons over deze onware en grievende uiting gewend tot de sportredactie van genoemd blad en, na eene uiteenzetting van den juisten toestand, verzocht, die woorden terug te nemen, doch we willen ook te dezer plaatse die woorden kwalificeeren als zijnde de vertolkers van eene soort van minachting tegenover het Zuiden. Hoe komt „de Telegraaf" er aan, de Zuidelijke eerste klasse een *tijdelijk* aanhangsel der overige eerste klasse afdeelingen te noemen? Niets is

CRÊPE VELPEAU
ELASTISCH VERBAND
Zeer gewaardeerd bij alle sports, bijzonder voor voetbal.
HOOFD-DEPOT EN GROS: AMSTERDAM,
N.V. h. G. A. MAINI Jr. O. Z. VOORBURGWAL 125.

minder waar. De Zuidelijke eerste klasse is wel degelijk tot stand gekomen uit dringende behoefte en om utiliteitsreden. Zonder Zuidelijke — en Noordelijke — eerste klasse kan men nooit komen tot de gewenschte reformatie van ons competitiesysteem, nl. één eerste klasse afdeeling over 't geheele land. En al zou die reformatie ook een utopie blijken, dan toch zal de Zuid. eerste klasse intact blijven en haar predicaat behouden.

We hebben ons nimmer laten voorstaan op gelijkheid in spelkwaliteit of uitrusting als het meerendeel der W. en O. eerste klasse clubs het voorrecht hebben op te kunnen wijzen; er zullen jaren verloopen, vóór en alleer we in dat opzicht gelijkheid bereikt hebben, doch waar we dan ook in ten achter staan, zeker allerminst in ijverig willen, om verder te komen. In plaats dat men dan dat pogen apprecieert, worden we klein gehouden en een „aanhangsel van de overige eerste klasse clubs" genoemd. Dit doet pijnlijk aan, als men weet, hoe vele clubs in het Zuiden geageerd en opgeofferd hebben, om ons district te geven, wat het rechtens toekomt en wat het voor zijn verdere ontwikkeling noodig heeft. Wanneer 't volgend seizoen niet onder nood-omstandigheden als die van 't jongste voetbaltijdperk, behoeft te worden aangevangen, zal men de volledige Zuidelijke eerste klasse wederom terugvinden, niet als aanhangsel van West en Oost, maar als instelling, waarbij èn de Westelijke èn de Oostelijke eerste klasse ten zeerste gebaat zijn.

En dan 't kleinzielige argument als zoude de Zuidelijke eerste klasse zijn ingesteld, om „de Zuidelijke broeders vriendelijk te stemmen!" Is 't nog noodig, hierop te repliceeren? Mij dunkt, die uiting geeft zoo ondubbelzinnig blijk van gebrek aan zaakkundig inzicht, dat elk pogen, om te bewijzen, dat die uiting hoogstgewaagd en in alle opzichten onheusch is, te veel welwillendheid zou beteekenen tegenover een verslaggever, die elk gevoel van objectiviteit blijkt te missen.

Intusschen meenen we tegenover de Zuidelijke clubs, die meer appreciatie verdienen dan „De Telegraaf" kan missen voor een district, dat niet binnen den sfeer van genoemd blad is gelegen, een recht-zetten van de kromme uiting als boven-aangehaald verschuldigd te zijn.

Militaire Competitie.

De militaire competitie op Walcheren zal vermoedelijk eenigen tijd worden stop gezet.

Dit vindt zijd oorzaak in de omstandigheid, dat gedurende de laatste en de eerstkomende weken, verschillende diensten alhier aan de troepen zijn gelast en voorts hierin, dat het seizoen te vèr-gevorderd is waardoor eenige terreinen waarop de militaire wedstrijden gewoonlijk werden gespeeld, niet meer beschikbaar zijn. Intusschen wordt omgezien naar middelen, om alsnog des avonds, wanneer de warmte haar grootsten invloed kwijt is, de competitie te doen voortgaan.

In Zeeuwschvlaanderen gaan de wedstrijden geregeld door. In West-Zeeuwschvlaanderen nemen acht, in Oost-Zeeuwschvlaanderen zeven elftallen met animo en opgewektheid deel aan de Zeeuwsche militaire competitie. CLOCHE.

Uit het Uiterste Zuiden.

Over de Roermondsche voetbalvereeniging G.S.C. is al meer geschreven door collega Maas. Echter speciaal over het eerste elftal van G.S.C. Wij willen daarom even de verrichtingen van G.S.C. II en III bespreken. Het 3e elftal van G.S.C. is kampioen harer afdeeling terwijl het tweede langen tijd goede kampioenskans gehad heeft doch ten slotte voor V.S.C. I te Venlo moest onderdoen. G.S.C.'s reserves hebben dit jaar herhaaldelijk in het eerste elftal moeten uitkomen en al is dat uitkomen van reserves in een hooger elftal wel eens goed, toch valt het niet te ontkennen dat, als dit te dikwijls moet geschieden, het tweede elftal minder kan presteeren. In ieder geval is aan het telkens afstaan van spelers voor het eerste elftal goed deels toe te schrijven dat het tweede geen kampioen is geworden. G.S.C. III zal als kampioen der Noordelijke tweede klas met Sittard en M.V.V. III in eene halve competitie moeten strijden voor het kampioenschap der geheele tweede klas. Is dus het seizoen 1914-15 voor G.S.C. I minder gelukkig geweest, voor de lagere elftallen was dit niet zoozeer het geval. Het goede werk van deze elftallen moge voor het G.S.C. bestuur eene aansporing zijn flink door te zetten. We weten wel juist het eerste elftal moet succes hebben wil men de publieke belangstelling houden, doch niet minder waar is, dat met een goed eerste klasse elftal zonder bruikbare reservespelers de toestand voor een vereeniging bedenkelijk kan worden. Roermond intusschen de eenige groote plaats in Limburg (en dit voor het eerst in dit seizoen) waar geen tweede vereeniging gevestigd is.

Vorig jaar combineerde G.S.C. met de vereeniging Roermond en al is deze fusie ook niet direct het eerste elftal ten goede gekomen, zeker is het voor tweede en derde elftal en voor G.S.C. in 't algemeen uitstekend geweest. Collega Maas vertelde ons vroeger reeds een en ander over de terreinaccomodatie van G.S.C. Hij drukte daarbij den wensch uit dat G.S.C. er in

moge slagen een ander terrein te vinden. Ook wij hopen dat G.S.C. hare plannen in deze zal kunnen tenuitvoerleggen want inderdaad is het meerendeel oorzaak dat haar competitieprogramma niet geregeld verloopt.

Van Roermond meer naar het Noorden der provincie gaande komen we te Steijl en Tegelen. Te Steijl is gevestigde de vereeniging S.V.V.A. De vereeniging heeft dit jaar een slap seizoen beleefd. Vorige jaren speelde deze vereeniging steeds met twee elftallen in den L.V.B. (een jaar zelfs met drie) dit jaar kon zij echter, door het groote aantal militaire leden slechts met een elftal aan de competitie deelnemen. Met genoegen kunnen wij constateeren dat het bestuur dezer vereeniging vastberaden voortwerkt om het hoofd te bieden aan de ongunstige tijds omstandigheden die deze vereeniging zoo zwrar drukken. Daarbij komt nog dat S.V.V.A. van de zijde van het publiek niet voldoende medewerking ondervind. Wij hopen dat Steijl door deze tijden heen zal komen al thans dat zij er ondanks alles in moge slagen zóólang het hoofd boven water te houden tot gelukkiger dagen voor haar aanbreken.

Tegelen met gelijken vereenigingsnaam is ook eene van de mobilisatielijders. Ook deze vereeniging speelde vroeger met meerdere elftallen in den L.V.B. Dit jaar slechts met één. Niet vaak kunnen we bondswedstrijden in het Noorden bijwonen. Een enkele keer geschied zulks echter wel. Dit seizoen o.a. te Tegelen, en we kunnnn gerust verklaren dat het spel der Tegelenaren ons niet is tegengevallen, in tegendeel! Het elftal bezit goede krachten. Vooral de linkervleugel belooft voor de toekomst. Ook het backstel is goed, en had dit elftal niet zoo aan onvolledigheid geleden zeker werden dan betere resultaten zijn behaald. Ook hier berust de leiding der vereeniging (evenals te Steijl) weer in een enkel paar handen, daarbij dient gezegd te worden dat deze leiding daaraan goed is toevertrouwd, Was te Steijl het publiek niet al te voetbalgunstig gestemd, te Tegelen ondervindt men vooral tegenwerking van de plaatselijke autoriteiten. Zoo verbood het gemeentebestuur aan deze vereenig. om reclame voor hare wedstrijden te maken d.w.z ze mocht geen reclamebiljetten aanplakken. Vandaar dat de publieke belangstelling ook hier danig verminderde. Jammer zeer zeker, doch de mogelijkheid bestaat toch dat hier verbetering in zal komen. Wij hebben allerwegen al zooveel ondervonden of van publiek of van autoriteiten of van andere zijde en toch is op vele plaatsen voor een groot deel alles ten goede gekeerd, zeker zal dit ook in die plaatsen gebeuren al gaat het nu lang niet voor den wind maar dan moeten in deze slechte tijden de besturen dubbel hard werken en vooral niet het hoofd laten hangen. Dat dit de ver. Tegelen ook bedenke en er zorg voor drage dat haar flink (met eene houten schutting omheind) terrein nog lang mag worden bespeeld

Venlo komt thans aan de beurt. Geven we deze plaats een volgend maal een beurt.

Haw.

Wedstrijdprogramma voor Zondag 23 Mei 1915.

Westelijke Afdeeling.

Afdeeling A.

D.F.C.—H.F.C. H. A. Meer. Terwogt

Afdeeling B.

V.R.C.—Blauw Wit A. Romijn.

Afdeeling P.

S.V.S.—'t Gooi II G. H. Mos.

Oostelijke Afdeeling.

Afdeeling C.

Daventria—P.E.C. A. Kelderman

Afdeeling E.

Warnsv.—Wageningen. J. B. v. d. Heide

Extra Competitie-Wedstrijden.

Ajax—Quick H. W. Eymers Jr.

Grensrechters: Dr. H. L. de Leeuw en H. Vuyk.

Sparta—Vitesse H. J. Willing

Grensrechters: A. v. Havezaath en P. J. v. d. Ploeg.

Wedstrijdprogramma 24 Mei 1915.

(Tweede Pinksterdag).

Westelijke Afdeeling.

Afdeeling A.

V.O.C.—H.F.C. H. J. Willing

Afdeeling P.

S.V.S.—D.O.S. J. Pelser

Oostelijke Afdeeling.

Afdeeling E.

V.V.O.—Theole G. A. Willinge

Wageningen—Zutfen 5—0*J. H. de Wolf.

(De vereeniging Theole heeft haren wedstrijd tegen Wageningen eveneens gewonnen gegeven).

* Gewonnen gegeven.

Uitslagen van Wedstrijden gespeeld op Donderdag 13 Mei 1915.

Westelijke Afdeeling.

Afdeeling A.

Hercules—H.F.C. 5—0*H. J. Willing

H.B.S.—D.F.C. 0—3 J. K. G. Grootmeyer

Haarlem—U.V.V. 3—1 H. A. Tromp

Afdeeling B.

Spartaan—V.V.A. 5—0*A. Romijn

Afdeeling C.

Unitas—D.F.C. II 1—1 J. W. Repelius

Afdeeling F.

W.F.C.—Z.V.V. 2—2 H. P. Renes

Oostelijke Afdeeling.

Afdeeling A.

Go ahead—Quick N. 6—2 Visscher

Afdeeling E.

V.V.O.—Wageningen 3—0 W. Katoen

Theole—Hertog H. 4—1 C. O. Büchel

- Met goud- of kurk mondstuk -

Noordelijke Afdeeling.
Afdeeling A.
Forward—W.V.V. 3—0 J. Allott
*Wegens niet opkomen.

Uitslagen van Wedstrijden gespeeld op Zondag 16 Mei 1915.

Afdeeling B.
A.F.C.—Haarlem II 4—0 F. J. van Eysden.
H.F.C. II—Spartaan 0—5*
Afdeeling C.
Sparta II—Unitas 2—3 A. J. Bronkhorst R.
Afdeeling F.
W.F.C.—Alcm. Victr. 1—1 J. Heynert.
Afdeeling P.
D.O.S.—'t Gooi II 4—1 C. Roelofs.
Oostelijke Afdeeling.
Afdeeling C.
Daventria—Quick A. 5—0*A. Kelderman.
Afdeeling E.
Theole—Wageningen 1—1 C. O. Büchel.
*) Wegens niet opkomen.
Bekercompetitie.
(Eindstrijd Sportpark, Amsterdam).
H.F.C.—H.B.S. 1—0 J. Mutters.
Extra Competitie-Wedstrijden.
Quick Haag—Ajax A. 2—4 H. A. Tromp.
Vitesse—Sparta 2—1 H. A. Meerum Terw.

Uit Arnhem.

Hemelvaartsdag.

Een vrij zonderling samengesteld elftal der geel-zwarten, het moest voor het tweede elftal doorgaan, doch in werkelijkheid waren slechts 2 tweede-elftallers op hun gewone plaats, kampte des middags tegen de reserves van U.D., welke met 10 man verschenen, waarbij echter Gaster uit het eerste en Grijseels. De Arnhemmers wonnen het waterballet, zoo kon het heuschelijk ten leste wel genoemd worden met 4—3, wèlverdiend, daar hun spel beter was dan dat van de rood-witten. Eén ding vragen we ons echter af en dat is: Waarom spelen de Vitesse-reserves in vriendschappelijke wedstrijden, o.a. ook laatst nog tegen H.B.S. II zooveel beter dan in de competitie-matches? Zonderling iets heeren!

Hertog Hendrik ging in Tiel verliezen, nu met 4—1, nadat met rust nog de stand 0—0 was. Het Tielsche elftal is daardoor vrijwel kampioen van de Oostelijke afdeeling E geworden, iets wat aan de Tielenaren hier in ons Rijnstedeke zeer gegund wordt. Overigens is Theole ook wel de sterkste club in afd. E., welk weten Hertog Hendrik de nederlaag makkelijker zal doen dragen.

Tenslotte sloeg het Velpsche V.V.O. in dezelfde afdeeling Wageningen met 3—0. Een dergelijk uit den hoek komen van de Velpenaren was zeer buiten verwachting, doch V.V.O. houdt van 't gooien met onverwachte resultaten, zoo goede als slechte en zoo werd thans Wageningen het slachtoffer van V.V.O.'s pogingen de laatste plaats te ontkomen.

Vitesse - Sparta 2—1.

De redactie van het Sportblad vroeg mij van bovenstaanden wedstrijd een uitvoerig verslag te geven en 'k heb, je moet iets voor een goeie zaak over hebben, natuurlijk direct geantwoord dat de heeren in Amsterdam de wedstrijdbeschrijving van mijn hand tegemoet konden zien. En daar zit 'k nou, verplicht de gegeven belofte te vervullen, onmachtig echter uit het gewirwar van lijntjes, streepjes en krabbels op een waschte Hagenbeek's koffiezak iets in elkaar te schroeven wat den naam verslag mag dragen. U bracht me daar in een lastig geval mijnheer Groothoff, doch enfin 't is ook zoo, U wist, evenmin als wij, dat de thuisclub zóó zou spelen óók niet dat de overigens uitmuntende regeling op V. veld schrijver dezes zou plaatsen: links beschermd door een voorstandster van vrouwenkiesrecht, rechts geflankeerd door een hevig-enthousiast-schreeuwenden Vitessenaar, die de zonderlinge gewoonte had liefst ieder kritiek moment op te staan en te zwaaien, zóódanig dat de sterretjes voor m'n oogen dansten en 'k daardoor goal noteerde terwijl de groote Huug den bal allang 2 Meter bezijden en 7 Meter naast 't hok in den Klarenbeek-vijver had gejaagd. Die vrouwenkiesrecht-juf, ze was een weinig kippig, te vergeven natuurlijk voor een meisje van om en om 47 lentes, gooide geregeld haar hoofd zoo van stuur- naar bakboord en vice-versa, dat men kon verwachten, ieder oogenblik als de bal een flinke lel ontving, de pluimen en verdere versierselen van vrouwtjes-hoed je gezicht te zien verduisteren. Verder herrie achter je, vóór je, overal om je heen, 't was tè dol en vandaar vruchtelooze pogingen om aanteekeningen te maken op gezegde koffiezak. Een lang verslag moet de lezer dus niet van mij verwachten, maar kan 'k hem dienen met enkele andere wetenswaardigheden, dingen die men weet en onthoudt, vooruit dan maar,

De elftallen waren als volgt:

SPARTA
van Leeuwen.
de Grooth. v. d. Berg.
Martin. Niepoort. v. d. Meulen.
v.d.Wolk. Ruffelse. deGroot. Jurgens. Groosjohan.

Rinkes. Israels. Rodermond. Flipse. Demmink.
Roelofs. J. v. Laar. G. v. Laar
Holtus. Wennekes.
Witteveen.
VITESSE.

Zooals men ziet mankeeren in beide elftallen goede krachten; bij de Rotterdammers zal men o.a. het sympathieke spel van Bok, bij Vitesse de lenige speelwijze van Costermans moeten missen. Verder hebben de Arnhemmers, wijl Flipse en Rinkes nauw van bekomen kwetsuren zijn genezen, de voorhoede omgezet, zoodat Demmink z'n debuut op de rechtsbuiten-

plaats doet. Scheidsrechter in den wedstrijd, officieus gaande om het Kampioenschap van Nederland, was de heer H. A. Meerum Terwogt, bijgestaan door de neutrale grensrechters Hijnekamp en Beijnvoort.

Reeds te 12 uur, terwijl om half drie beginnen werd gefloten, was de toegang voor het publiek geopend, waardoor hinderlijke ophoopingen als vorig jaar voor de poorten vermeden werden. De vroegkomers, en dat waren er op den tweeden rang niet weinig, konden bovendien genieten van ge'oefende door Benjamin Wolfs' kapel, welk gezelschap op het middenveld diverse nummers ten gehoore bracht. Toch bleef de opkomst van het publiek beneden het getal dat vorig jaar getuige was van den kampioens-wedstrijd Vitesse—H.V.V.

Zou dat ten gevolge zijn van de tijdsomstandigheden of van den maatregel door het V.-Bestuur genomen om de toegangsprijzen te verhoogen? Over dit laatste is heel wat te doen geweest; zelfs ingezonden stukken in de stedelijke bladen kwamen op, tegen dat hooger stellen der intréprijzen. Men vergeet echter dat dit seizoen nu niet van dien aard is geweest om tevreden te zijn over den finantieelen toestand der vereeniging. De inrichting van het a.s. nieuwe veld kost niet weinig, zoodat men het o.i. niet kan laken, indien het V.-Bestuur een gelegenheid als deze aangrijpt om de finanticën te stijven.

Over 't algemeen gaf het publiek voor de kansen van Vitesse geen cent, vooral ook omdat het geel-zwarte team tot vlak voor den wedstrijd nog onbekend was. Verder hadden de heeren op eigen veld dit seizoen niet zóó gespeeld, dat een overwinning op de Rotterdammers, zelfs al waren deze onvolledig, in de lijn der verwachtingen mocht liggen. Vooral de nederlaag tegen U.V.V. in de beker-semi had velen zelfs aan een dragelijk figuur doen twijfelen.

Hoe is dat alles meegevallen! De uitslag had, wanneer Vitesse iets gelukkiger was geweest, met gemak 4—1 kunnen zijn, dank zij het enorme werken van alle spelers. Slechts eenige periodes zijn er in 't spel geweest, dat de rood-witten eenigszins de overhand hadden en dan nog wist steeds de geel-zwarte verdediging meester te blijven en Huug, Cas en de anderen zoodanig te hinderen, dat ze geen kans kregen een dragelijk schot in te zenden. Zooals de Vitesse-achterhoede met de 3 halfs heeft gezwoegd moest ze voor iedere voorhoede een onoverkomelijk struikelblok wezen; ze was het thans voor de gevaarlijke Sparta-voorhoede, waarin, om in de lijn te blijven wat de *N.R.Ct* Zondagochtend in haar overzicht schreef, iemand geen been van den grond kreeg. Die iemand was Huug de Groot. . . Hulde Job, Padje en Max, driewerf hulde. . . !

De Sparta-halfs deden onder voor die van Vitesse, wat vooral in de tweede helft opviel, v. d. Meulen was toen telkens te veel naar voren, Niepoort te veel achter, waardoor het verband tusschen voorhoede en halfs geregeld verbroken was, met het gevolg dat meestal de Van Laars of Roelofs de uittrappen van de S.-verdediging opvingen en netjes aan de geel-zwarte voorhoede aangaven. Deze was anders dan anders, werkte nu met „brains" en verschafte de Rood-wit-verdediging zulke moeilijke momenten, dat, zooals gezegd, de stand voor Vitesse fraaier had kunnen zijn, indien het geluk iets had meegewerkt. Doelman Witteveen na de rust safe, voor de rust zenuwachtiger als noodig was. Deed wel fraaie dingen en mag er als plaatsvervanger van Just best zijn. Z'n collega aan de overzijde werkte fortuinlijk en heeft het druk genoeg gehad; het tweede doelpunt had hij moeten houden, doch in andere momenten was hij betrouwbaarder. Göbel, jöh, is echter anders . . .

De Spartaansche backs ten slotte wisten zich in verscheidene moeilijke situaties flink te redden, waren goed trapvast doch werkten veel over de zijlijnen, wat niet zeer in den smaak van het publiek viel.

Het vertoonde spel was goed, forsch, doch absoluut niet fè forsch; slechts Niepoort ging in de eerste helft de perken te buiten en maakte eenige malen Meerums fluitje mobiel.

En nu te trachten een verslagje te leveren. Sparta won den opgooi en doet Vitesse tegen den wind in spelen en reeds onmiddellijk zit het V.-quintet voor het vijandelijk doel, waar een schot van Roodje over de lat uit gaat. Weer komt Vitesse terug, doch nu schiet de Slang tegen een Sparta-been aan. Meerum moet Niepoort straffen als hij Rodermond te hardhandig op zij zet, Van Laar schiet den vrijen schop, even buiten de fatale lijnen genomen, ver naast. De Sparta-voorhoede begint zich te roeren, doch de heeren krijgen of geen, of moeilijke kansen. Ruffelse schiet eens leelijk uit, even later wil hij beter doen, doch staat de Groot buitenspel, wat Huug meermalen overkwam. Vooral de rechterwing van Sparta komt in actie en men kan duidelijk opmerken dat de ongeoefende Roelofs een harden dobber tegen v. d. Wolk—Ruffelse heeft. Gedurig ontvangt v. d. Wolk den bal, om hem dan prachtig over te geven, doch de Vitesse-backs bezweren alle gevaar. Vooral treedt Wennekes in deze periode op den voorgrond, geen bal is voor hem te moeilijk, alle aanvallen slaat hij af. De Vitesse-voorhoede past zich geheel aan bij het enthousiaste spel van de verdediging en talrijk zijn de aanvallen die op het Sparta-doel, waarin van Leeuwen vreemd staat te schutteren, worden gedaan. Eens weet een der Sparta-backs juist nog een doelpunt te redden, door een voorzet van Rinkes corner te trappen. Deze levert niets op, de bal verhuist naar Groosjohan, die netjes opbrengt en voorzet, doch thans staat Cas offside.

Spannend en vlug is het spel, aan beide zijden wordt er hard gewerkt. Met allerlei lawaai-dingen worden de thuisspelers aangemoedigd en jawel, als eindelijk Rodermond den bal opvangt, even doorloopt en dan schiet, stopt de S.doelman het harde schot wel, doch Israels loopt hem den bal uit z'n handen in 't net. 1—0. 't Prikkelt Sparta tot meerdere werkkracht, doch voorloopig is Vitesse nog sterker. Dit blijft zoo, totdat Ruffelse, samenspelend met v. d. Wolk er van doorgaat, den bal weer voor de voeten legt van Piet, die een reuzenkans krijgt, doch tegen den uitloopenden Witteveen aanschiet, waarna de bal

corner geraakt. In deze periode is Sparta sterker, doch de Rood-witten weten daarvan niet te profiteeren, hoewel Witteveen zich nog wat vreemd voelt in het doel. Ruffelse schiet tweemeel achtereen over, de Groot heeft z'n schot thuisgelaten en als Meerum in het strafschopgebied een hands van Roelofs laat passeeren, vinden de Sparta-aanvallers het weer voldoende en gaan de Vitesse-menschen offensief te werk. Juist klinkt dan echter het fluitje voor de thee. De stemming is begrijpelijkerwijs erg opgewekt, hoewel niet verholen wordt, dat de Spartanen nog lang niet geslagen zijn. 't Valt op, dat onder de aanwezigen zoovele bekende provinciale voetballers zijn: Nijmegen, Wageningen, Zutphen, Apeldoorn etc. zijn goed vertegenwoordigd. Direct na den aftrap weer een fanatieke aanval van de Arnhemmers waarbij Sparta boft als Rodermond vlak voor goal, met den bal maar voor 't inschieten, komt te vallen. Even later moet gestopt worden voor Roelofs, die in botsing geraakt met den keurig spelenden Martin. De Arnhemmer komt onder applaus weer het veld in en 't schijnt of hij geen nadeelige gevolgen van z'n val ondervindt, want ook hij komt er meer en meer in. Demmink doet een keer zonderling, als hij, inplaats van voor te zetten, zoo hard mogelijk over de goal schiet. Even wordt dan nog op het Spartadoel gespeeld, doch eindelijk krijgen de Spartavóórmenschen weer werk en zien we Holtus schitterend de Groot een kans ontnemen, door den bal voor diens voeten weg te tippen. Dan blijkt het dat Witteveen in de pauze baas over z'n zenuwen is geworden want keurig stopt hij een der bekende pillen van Huug. Als echter even Jurgens ongedekt wordt gelaten, heeft deze geen moeite den bal langs den Vitessedoelman te zenden en daarmede de partijen op gelijken voet te brengen. (1—1).

Van nu af aan is Vitesse vrijwel overwegend sterker; onophoudelijk zweeft de bal in de buurt van v. Leeuwen en meermalen redden de Spartaansche backs door corner te werken. Af en toe valt ook de Westelijke voorhoede aan, doch deze vlugge aanvallen worden of te niet gedaan door de Vitesse-achterhoede of door buitenspel staan van een der roodwitten. Ruffelse is buiten gaan spelen, de Groot staat nu naast v. d. Wolk, niets helpt echter, Vitesse blijft sterker. Af en toe brengt Groosjohan of Ruffelse wat opluchting, aan de zichtbaar vermoeid rakende Rotterdamsche achterhoede en bij een dezer aanvallen kan een Vitesse-been nog juist door corner trappen een doelpunt verhinderen. Witteveen bewijst nu niet voor niets gekozen te zijn en wat de overige Vitesse-verdedigers nog doorlaten, belandt bij hem in veilige handen. Nog slechts enkele minuten resten als Demmink den bal, in combinatie met Flipse, vlug opbrengt, voorzet en Israels in de gelegenheid stelt te schieten. Het schot stuit van v. Leeuwen's handen tegen den onderkant der lat en rolt zoo het doel in (2—1). Het enthousiasme bij het publiek is geweldig, alles davert en dreunt van het gejuich dat nu losbreekt. Nog zijn de menschen niet over hun vreugde heen, als op dezelfde wijze Israels weer achter de Sparta-backs komt. Nu echter weet hij z'n zenuwen niet te bedwingen en schiet hij via v. Leeuwen's handen en de lat corner. Deze levert niets op en direct zitten de Spartanen weer voor het Vitesse-doel, waar Witteveen voor de voeten van Jurgens den bal weggrijpt. Nog eenige aanvallen van Sparta en dan fluit Meerum Terwogt tijd: Vitesse heeft den eersten wedstrijd om Neerlands officieus kampioenschap gewonnen! Het publiek is niet meer te houden en aan de vreugde-dansen schijnt geen eind te komen. Het succes was welverdiend en gaf 'n belooning voor het zware werken tegen de sympathieke Sparta-ploeg.

Nu a.s. Zondag naar Rotterdam. Wat zal het worden? Vast staat, dat, speelt Vitesse in denzelfden vorm als nu, en hebben de geblesseerde spelers nog iets meer zelfvertrouwen, de Rotterdammers niet zoo vast op een overwinning behoeven te rekenen. Zeer zeker krijgen de Spartanen dan de puntjes niet gegeven en wacht ons een spannende wedstrijd. Dat zou voor 't Oosten al voldoende zijn.

Dus, elftalspelers, gewerkt van 't begin tot 't eindsignaal, wie weet wat er gaat gebeuren!

TOMMY.

Uit de Hofstad.

De degradatie-comedie.

„De kunst *tenhalve* slechts aan meesters af te zien
„En voor *volleerd* zich in hun rij te zetten
„Loopt op beschaming uit . . . .

Comedie is geen werkelijkheid, al wordt er in het werkelijke leven meer comedie gespeeld dan op de „planken". Toch vergeet menig schouwburgbezoeker, dat 't maar „comedie" is, wat aan gene zijde van het voetlicht gebeurt, zoodat hij geheel meeleeft met hetgeen daar plaats grijpt: zijn hart klopt in de keel bij moord of doodslag en heftig laait de vreugde in hem op wanneer, na tal van strubbelingen, tenslotte de bedreigde onschuld zegeviert. Buiten, in de frissche avondlucht komt-ie tot bezinning en wringt-ie stiekum, zonder dat iemand 't ziet, zijn van tranen doorweekte zakdoek uit... 't Was immers maar comedie . . . .

Voor de degradatie-wedstrijden, welke Quick vrijwillig tegen Ajax zou spelen, hebben heel wat menschen zich warm gemaakt. Er waren vóór- en tegenstanders. De optimisten, zij die ziende-blind waren voor de zwakte der Hanenburgers, hebben op het spelen dier wedstrijden aangedrongen; de pessimisten, overtuigd als zij waren, dat de zekere nederlaag Quick meer kwaad zou doen, meenden hun stadgenooten op het gevaar te moeten wijzen.

„Wie niet waagt, die niet wint", besloot Bali Diadochos een artikel over deze wedstrijden in „Jong Vaderland".

Moe heb ik me gepeinsd wat er voor Quick in deze wedstrijden te *winnen* was. Immers, indien beide door Quick werden gewonnen, dan stond wel onomstootelijk vast, dat zij de meerdere was van een afdeelings-kampioen der 2e divisie, doch daarmede werd geenszins het bewijs geleverd, dat haar elftal, zooals dit in de laatste maanden heeft gespeeld, krachtig genoeg is voor de Westelijke eerste klasse afdeeling.

En zou door eene flinke overwinning der Hanenburgers — een hoogst twijfelachtig feit — worden aangetoond op welk een laag peil het tegenwoordige tweede klassespel staat, dan

vraag ik u lezer, in gemoede, welk belang de Hanenburgers bij het leveren van dit bewijs konden hebben.

Dus ontging mij ten eenenmale wat Quick — behalve een mooie recette — bij deze gewaagde onderneming te winnen had.

Hoe dan ook, de wedstrijden zijn vastgesteld en nog wel door het bondsbestuur, dat de regie op zich nam en daarmede aan het geheel een officieel tintje heeft gegeven.

Zondag hebben wij hier op Hanenburg het eerste bedrijf gehad. Het ging zooals in heusche, echte degradatie-wedstrijden, de spelers waren zenuwachtig en daardoor onzeker; de aanhangers van beide partijen, ook al nerveus, leefden innig mee met hetgeen aan gene zijde van het voetlicht — ik bedoel de kalklijnen — gebeurde. Wat eene felle oplaaiing van vreugde op de tribune, toen vijf minuten na den aanvang Quick de leiding nam. Welk eene teleurstelling toen Ajax uit een strafschop het vierde tegenpunt maakte en daarmede de laatste hoop op eene Haagsche overwinning uit de harten der meest enthousiaste Quick aanhangers verdreef.

Ginds, aan de overzijde, onder de A'damsche supporters, was 't al vreugde en pleizier. In de overwinningsroes werd geen acht geslagen op de treurige verrichtingen der tegenstanders. Ajax sloeg een eerste klasser, dat deed hen haast bezwijmelen van vreugde. De jongens zongen „Ajax wordt weer eerste klas" en brachten eene ovatie aan de elf overwinnaars, toen Tromp het einde aankondigde. Toen kwam de ontgoocheling, 't was geen werkelijkheid, 't was immers maar comedie . . .

De wedstrijd.

Als Ajax de bedoeling heeft gehad door deze wedstrijden aan te toonen, dat zij „eerste-klasfähig" is, dan is zij daarin mijns inziens slechts ten deele geslaagd. Immers om een elftal als dat van het tegenwoordige Quick op betrekkelijk twijfelachtige wijze te slaan, zijn geen eerste rangskrachten noodig. Als ik schrijf *twijfelachtig* dan doel ik op drie der door Ajax gemaakte doelpunten, welke meer als een fortuintje zijn te beschouwen, dan dat zij het gevolg waren van weloverlegd, technisch spel.

Toch verdiende Ajax de overwinning ten volle. Haar spel stond hooger en was meer doordacht dan dat van Quick. Haar elftal vormde een geheel, er bestond verband tusschen de linies onderling en de spelers begrepen elkaar. Fijn speelde de ploeg geen enkel oogenblik en ook geen der elf spelers stak uit boven zijn confraters. Zooals wij het elftal Zondag hebben zien spelen bestond het uit middelmatige spelers, die met den vasten wil om te winnen zich geheel aan den strijd gaven en tot het laatste toe volhielden. Of de combinatie sterker is dan die van verleden jaar, meen ik te moeten betwijfelen. Wel is de voorhoede sneller en doortastender, doch de middenlinie staat m.i. op een lager plan dan die van het vorige seizoen. De beide achterspelers waren volkomen voor hunne taak berekend, al moet ik hieraan toevoegen, dat de uiterst zwakke aanvals-linie der Hanenburgers hen weinig gelegenheid gaf om hunne talenten te toonen. Ziegler zagen wij vroeger wel beter, vooral in het begin van den wedstrijd leek hij onbetrouwbaar. Later herstelde hij zich volkomen en in de laatste tien minuten der tweede helft doorstond hij een krachtig bombardement op solide wijze.

Schieten is het zwakke punt der voorhoede. De spelers combineeren in het veld heel aardig, de vleugels zijn snel en plaatsen den bal zuiver, doch als het er op aankomt om een goed doorgezetten aanval productief te maken, dan is plotseling het kalme overleg verdwenen en wordt er maar in het wilde op losgetrapt. Het moge Ajax tot geruststelling dienen, dat zij dit gebrek met menige eersteklasse-voorhoede gemeen heeft.

Overigens is het voor de Amsterdammers wel jammer dat in dit noodseizoen de poorten van den voetballers-hemel gesloten blijven. Nu Ajax duidelijker en klaar getoond heeft sterker te zijn dan Quick — aan eene overwinning in Amsterdam behoeft niet te worden getwijfeld — zou zij wellicht door een achterdeurtje in het heiligdom kunnen binnentreden. Hier mede werd aan sportliefhebbers te Amsterdam een groote dienst bewezen.

Zeer in tegenstelling met de Amsterdammers speelden de Hanenburgers in dezen wedstrijd laks en futloos. Dit verwekte te meer verwondering, omdat het juist Quick was die de uitdaging lanceerde. Zelden zag ik van onze blauw-witte stadgenooten zulk geknoei. Noch in den aanval, noch in de verdediging zat systeem. De spelers liepen zoo dooréén, dat het mij onmogelijk is de juiste opstelling van het elftal te geven. De voorhoedespelers liepen het grootste deel van den speeltijd als figuranten op het veld. Om in benarde oogenblikken de middenlinie te helpen, was beneden de waardigheid der heeren en als de bal niet vlak voor hun voeten werd gespeeld verroerden zij geen vin, doch keken kalm toe hoe een Ajaxied zich inspande om zich van het leder meester te maken. Het was in een woord treurig. Japikse speelde als spil eene schitterende partij voetbal en wij kunnen het niet anders dan jammer vinden dat diens capaciteiten zoo in de Quick-misère verloren gaan. Bosschart, als rechts-half, had een off-day en mitsdien weinig succes met zijn harde werken. Lebbe in de achterhoede en De Frenne in het doel maakten wat er van te maken was. De rest kunt U cadeau krijgen.

Aan dit zevental dragen wij boven aangehaalde dichtregels op van een schrijver, wiens naam mij is ontschoten, doch die bepaald een voorgevoel moet hebben gehad van de ellende, welke zich Zondag op Hanenburg heeft afgespeeld.

Uit vorenstaande uitvoerige beschrijving volgt klaar en duidelijk dat de wedstrijd feitelijk het aankijken niet waard was. In het begin, nadat Ajax een gemakkelijke kans ongebruikt heeft gelaten, worden wij verrast door eee pittigen uitval van Quick, welke zoowaar door toedoen van Lesoeur een doelpunt oplevert (1—0).

Geen twee minuten krijgt een der beide Lucassen door een onmogelijk falen van Lebbe en De Frenne gelegenheid de partijen op gelijken voet te brengen (1—1).

Daarna is Ajax voortdurend sterker. De verdediging van Quick is als eene zeef en alleen door slecht schieten der Amsterdammers ontkomt het Haagsche doel aan het gevaar

waarin het geruimen tijd verkeert.

Bij een uitval van Joosten begaat de Ajax' verdediging eene fout, de eenige van den wedstrijd, en nadat Carion en Lesoeur gemist hebben geeft Voerman den bal de goede richting (2-1).

Ajax valt nu heftig aan en het is Brockman die met een buitengewoon mooi schot den achterstand inhaalt (2—2).

Na de rust verslapt Quick meer en meer, doch ook het spel van Ajax staat thans op veel lager peil dan voor de rust. Zeer gelukkig nemen de Amsterdammers de leiding door een geweldigen blunder van Grolleman en even later veroorzaakt Lesoeur geheel onnoodig een strafschop, welke door Brockman genomen, het vierde punt voor Ajax oplevert.

Nu het te laat is, komt er wat leven in de suffende Haagsche voorhoede. Ajax wordt geheel terug gedrongen en Ziegler krijgt gelegenheid zijne talenten te toonen. Menige kans gaat voor Quick verloren door onoordeelkundig spel van Roest, die Voerman na de rust verving en ook al de ware broeder niet bleek te zijn.

Eindelijk kwam het einde van dezen weinig verkwikkelijken strijd.

Och, 't was immers maar comedie . . . .

JAN VAN DEN HAAG.

HOOFDSTEDELIJK VOETBAL.

H.F.C. wint den Beker.

Na den minder interessanten halven eindstrijd tusschen U.V.V. en H.B.S. hebben we hier Zondag bepaald een fraaien eindstrijd tusschen de aloude Haarlemmers en de zwarte Hagenaars gezien. Het weer was voor voetbal wel geschikt ook al was het voor de spelers reeds rijkelijk warm. In dezen tijd van 't seizoen heeft men echter met getrainde spelers te doen en voor hen is een bestje warmer weer geen beletsel om hun volle capaciteiten te ontplooien. Het publiek was in groote getale opgekomen (circa 10.000) en beide clubs werden door een groep enthousiaste supporters vergezeld. Bij H.F.C. werd Breda Kolff door Seignette vervangen en ook H.B.S. had een invaller in den aanval.

Mutters was met de leiding belast en terstond na het aanvangssein gaan de Franckens er van door. Dan is 't de beurt aan H.B.S. om de lange Sijpestein een bezoek te brengen, doch Ben Verweij stuurt het leder tijdig terug. De bal deugt niet en na eenig wachten wordt met een nieuw exemplaar de strijd vervolgd. De Hagenaars vallen weer aan en in buitenspelpositie jaagt Bos 't leder rakelings langs den paal. Bij 'n vluggen uitval van de withemden plaatst Jacques Francken den bal achter. Even later maakt Dolf Bouvy voor Laan 'n opening, doch Denis redt op onverzaagde wijze. Dan is 't de beurt weer aan H.B.S., maar Sypestein blijkt in goeden vorm te zijn en tweemaal achtereen redt hij op kalme, zekere wijze. Hissink krijgt dan 'n moeilijke kans, waarbij z'n schot naast 't doel belandt. Een benauwd oogenblik ontstaat voor 't Haarlemsche doel als tegen Nico Bouvy een vrije schop gegeven wordt. De Klerck weet echter in laatste instantie op keurige wijze te redden. Intusschen blijven de zwarten het beste van het spel behouden. Hun spel is in deze periode zoo snel en hartstochtelijk, dat zij de Haarlemmers voortdurend terugdringen. Doch onbetuigd laten de H.F.C.'ers zich geenszins. De uitvallen van het blauwwitte quintet zijn voortdurend gevaarlijk, doch 't verband tusschen de linies is niet goed en zoo vertoont in deze periode de Haagsche ploeg het beste spel.

Een mooi boogschot van v. Rappard vangt Sijpestein even fraai op en dan brengt Mannus even 't Haagsche doel in gevaar, als hij door handig manoeuvreeren tot schieten komt. 't Leer snort echter juist naast. Ook Laan baant zich dan forsch 'n weg door de hechte Haagsche verdediging, doch ook hij krijgt geen kans om behoorlijk te richten en De Leve kan weer aftrappen.

Langzamerhand komen de Haarlemmers beter op dreef. Vooral Nico Bouvy, die aanvankelijk nog al eens gepasseerd werd, herstelt zich en 't gevolg is, dat 't Haagsche overwicht gaandeweg gebroken wordt.

Een gevaarlijke ren van Dolf Bouvy wordt door Siberg krachtdadig gestuit en even later kopt Denis 'n gevaarlijk schot juist onder de lat weg. Ook De Leve komt nu meer en meer in actie; 't blijkt over welk een betrouwbaar doelwachter de Houtrusters beschikken. Vallende weet hij eens een listig geplaatst schot van Dolf in den hoek corner te tippen. Ook de hoekschop wordt door Melliws knuisten verwerkt. Een scherpen voorzet van v. Rappard weet Nico Bouvy met een van z'n lange onderdanen nog juist van richting te doen veranderen, waardoor het gevaar bezworen wordt. Beide partijen vallen om beurten nog enkele malen aan, doch geen van beide achterhoedes laat zich verschalken. Dan spant Jacques Francken zich tot 't uiterste in om 'n scherpen overzet naar den vleugel te bereiken. Hij slaagt er in den bal nog juist voor de cornerlijn in te halen; een voorzet volgt en de snel toeschietende Seignetten weet, bijna op de doellijn staande, 't leder buiten De Leve's bereik in 't net te koppen.

Na 35 minuten spelen leidt dus H.F.C. met 1—0. Groote vreugde in 't Haarlemsche kamp, doch ontmoediging valt er bij de kraaien geen moment waar te nemen. Onvermoeid werken beide partijen door, zonder een bepaald overwicht te kunnen verkrijgen.

De Leve stopt keurig een kei van Dolf en geen 8 seconden later verwerkt Sijp even fraai een zeer hard schot van v. Rappard Laan stormt dan op 't open doel aan, doch Siberg achterhaalt hem nog voor hij schieten kan en 't gevaar is bezworen. Tweemaal forceert H.B.S. een corner, doch beide malen werken de Haarlemsche backs 't leder weer het verre veld in. Een korte periode is de Haagsche ploeg door uiterst enthousiast spel weer in de meerderheid, doch de Haarlemsche verdediging weet van geen wijken. Even moet dan voor keeper Sijpestein gestopt worden, doch gelukkig is de Haarlemmer spoedig weer op de been. Laan kogelt dan over 't doel en ook Mannus richt even later te hoog. Een goed genomen hoekschop tegen H.B.S. wordt door De Leve verwerkt en Nico kopt kort daarop een hooge voorzet van Roskot 't verre veld in. Laan schiet weer naast en ook Seignette plaatst aan de verkeerde zijde van den paal. H.F.C. is nu iets in

de meerderheid en steeds sluitender wordt het samenspel der Haarlemmers, die echter nog te vaak buiten spel staan. Ook de Hagenaars worden door de blauwwitte verdediging in bedwang gehouden en met 1—0 voor H.F.C. breekt dan de rust aan.

Over den uitslag verkeerde men nog in de grootste onzekerheid. H.B.S. had zoo hardnekkig en vurig gespeeld, dat de H.F.C.'ers met hun technisch ietwat beter spel toch weinig uitrichten konden en de stand der partijen had feitelijk even goed omgekeerd kunnen zijn.

De tweede helft is terstond weer even spannend als de eerste drie kwartier. 't Is een lust te zien hoe allen zich geven om de overwinning te behalen.

Al spoedig krijgen de Hagenaars 'n kans maar Julius treuzelt even te lang en de back Sijpestein werkt weg. Een boogschot van links scheert de lat en even later redt De Leve op onverwaagde wijze als Dolf zich 'n weg door de Haagsche achterhoede gebaand heeft. Denis is bovenal het groote struikelblok voor de thans uitstekend spelende Haarlemsche voorhoede. 't Publiek heeft hem in de gaten en telkens wordt de uitgekraagde Hagenaar hartelijk toegejuicht. Toch is H.F.C. sterker; steeds beter wordt 't spel van Nico Bouvy, die koppend en trappend langzamerhand z'n besten vorm vertoont en de zwarten telkens weer terug slaat.

H.B.S. bepaalt zich dan ook tot snelle uitvallen, doch de verdediging der witbemden blijft de meerdere. Een nog zwaarder taak heeft de Haagsche verdediging, doch zij blijkt voor deze taak volkomen berekend en telkens weer worden de gevaarlijke aanvallen van het Haarlemsche quintet onderdrukt. Rappard is tijdelijk rechtsbinnen gaan spelen en schiet eenmaal van vrij verren afstand rakelings langs. Even later herhaalt zich 't zelfde als Verweij den blozenden Hagenaar juist als hij schiet forsch hindert, Sijpesteijn tipt een schot van Roskot juist over de lat en dan wordt m.i. onnoodig tegen Nico Bouvy 'n vrije schop gegeven, die over 't doel geplaatst wordt. Ook H.F.C. valt dan zoo'n buitenkansje ten deel, doch Nico richt eveneens te hoog. Een ren van Roskot wordt ten koste van 'n hoekschop onderdrukt en nog enkele corners aan beide kanten worden dan vlug achtereen geforceerd, zonder dat de stand verandering ondergaat. Mannus is uiterst actief; z'n plaatsen naar z'n nevenspelers is dikwijls onzuiver, te veel op luk raak, doch door z'n pittig doorzetten blijft hij 'n voortdurend gevaar voor den tegenstander.

Jacques lost 'n goed gericht schot maar De Leve is al weer op z'n post. Julius en Hissink verwisselen dan van plaats, maar 't gewenschte resultaat brengt deze wijziging niet, evenmin als Rappard kort daarop weer op den vleugel spelen gaat. De Leve krijgt het thans zeer druk, maar hij maakt geen fout. 't Spel wordt intusschen iets forscher en enkele vrije schoppen worden aan weerszijden gegeven, waarbij we ons met de opvatting van Mutters niet geheel vereenigen kunnen.

Intusschen verstrijkt de tijd en meer en meer blijkt dat er geen verandering meer in den stand zal komen. Een snelle aanval van Laan wordt door Denis onderbroken, die een corner veroorzaakt. Seignette plaatst op het net. Even later stompt De Leve 'n voorzet van Jacques Francken weg als Mannus reeds hoog opspringt om in te koppen. Een laatste aanval der Hagenaars wordt door Nico onderbroken en dan volgen nog een paar forsche pogingen van H.F.C, die ook geen resultaat opleveren.

Daarop is 't pleit beslecht en onder gejuich der Haarlem-supporters weerklinkt voor de laatste maal 't fluitje van Mutters.

De sterkste partij heeft gewonnen, dat zal niemand willen ontkennen. H.F.C. heeft kranig gespeel en als geheel iets beter dan de kraaien. Wel vond ik het spel der H.F.C.'ers niet zoo goed als in den aanvang van 't seizoen, toen ik hen aan de Spanjaardslaan van H. V. V. zag winnen, maar in dien kamp hebben de witbemden zich zelven ook overtroffen.

Behoudens in het eerste deel van den strijd was Nico Bouvy toch de ster bij H.F.C. Een betere spil hebben we in Nederland nooit gehad. Maar nu Wijnveldt naar Indië is en Bouman, zoolang hij voor Haarlem speelt, z'n internationalen vorm blijkbaar verloren heeft, behoeven we toch voor de bezetting der backplaatsen in ons nationale team nog niet bevreesd te zijn.

Alle vier achterspelers hebben zich in dezen wedstrijd bijzonder onderscheiden, maar bovenal heeft Denis schitterend gespeeld. Wat 'n lenig, vlug en trapvast speler is dat! Na hem, bijna met hem, noem ik Ben Verwey, die nagenoeg geen fout beging. Doch ook voor Altingh Sibergh en Sijpestein niets dan lof. De keepers waren van dezelfde kwaliteit; 't is merkwaardig over hoeveel goede doelverdedigers we ten onzent beschikken.

De vleugelhalfs bij H.F.C. waren goed en al is de Klerck nog niet op dreef gelijk een jaar terug, toch is 't een speler van bijzondere kwaliteiten. Keurig was het hoe de Verweij's elkaar begrepen en samen werkten. Synja trad minder op den voorgrond dan verleden week tegen U.V.V., maar z'n spel was desondanks zeer goed. Garsten en v. Thiel bleken eveneens voor hun taak berekend. Dat H.F.C. verdiende te winnen kwam omdat zij 'n betere voorhoede heeft. Spelers als Mannus, Dolf en Laan zijn voor doel gevaarlijker dan jonge krachten als Hissink, Julius en Bos. Niettemin heeft de Haagsche voorhoede goed gespeeld en dat haar werken niet met succes bekroond werd, is aan

A. A. KNUIJVER & ZONEN,
Hofleveranciers van H.H.M.M. de Koningin en de Koningin-Moeder en Z.K.H. Prins Hendrik.
Ged. Raamstraat 11 en 12, 's-GRAVENHAGE.
TELEFOON H 863.
BORDUURSELS
GALONS
MEUBELPASSEMENT
VAANDELS
INSIGNES

't uitstekend verdedigen der Spanjaardlaanmenschen te danken.

Summa summarum hebben we 'n fraaie wedstrijd te aanschouwen gekregen. Aan alle spelers brengen we lof voor hun enthousiast spel, dat op alle toeschouwers een prettigen indruk gemaakt heeft.

De militaire rondmarsch.

Mijn critiek over den militairen rondmarsch door de stelling Amsterdam, welke 14 dagen geleden in Het Stadion eindigde schijnt bij enkele militairen 'n verkeerden indruk gewekt te hebben en zelfs las ik in een geïllustreerd blad naar aanleiding daarvan 'n paar opmerkingen, die aantoonen hoezeer de schrijver mij verkeerd begrepen heeft. Door de hoofdredacteur is hierop de vorige week feitelijk reeds afdoende gewezen, maar gaarne wil ik nog eens speciaal verklaren dat door mij het groote nut van afstandmarschen voor onze militairen geenszins wordt ontkend. Doch de wijze waarop deze marschmenschen in 't Stadion bijna als helden gehuldigd werden, was lichtelijk overdreven. Ik verwijs hier naar de vele artikelen door onzen athletiek-redacteur van 't vorige seizoen, de heer G. A. Burger, over dit onderwerp geschreven, waarbij ook hij speciaal de aandacht vestigde op de groote marschvaardigheid der Duitschers. Dat men een oefening niet met oorlog vergelijken kan weet in klein kind ook wel, doch dat men hetgeen door onze menschen gepresteerd wordt toetsen moet aan de resultaten elders bereikt, om te kunnen nagaan, wat sportief verkregen kan worden, is toch ook logisch.

Dat men verder vanaf de tribune onder muziekgeschal en gejuich, de militaire commando's beneden gegeven evenmin verstaat als de daarom voor 't publiek zoo vervelende rede's, is toch ook logisch.

— — — — — — — — — —

Van bevriende zijde ontvingen we vóór onze rubriek volgende bijdrage waaraan we gaarne plaatsruimte verleenen:

Seriewedstrijden te A'dam tusschen Reederij elftallen om den S. v. d. Marck beker.

K.H.L.—H.S.M. 0—0. Eerst tegen half elf ving deze wedstrijd aan. Beide elftallen wogen volkomen tegen elkaar op, zoodat rust inging met een blanco score. Na halftime pakte de Lloyd flink aan, doch kon haar meerderheid, ondanks verschillende goede schoten van Jurrema e.a. niet in doelpunten omzetten en toen het einde kwam, was de stand nog 0—0.

Na 2 × 7½ minuut verlenging waarin nog steeds niet werd gescoord, werd gelost en de H.S.M. aanvoerder bleek het beste te kunnen raden, zoodat de H.S.M. in de finale geplaatst werd tegen den winnaar van:

S.M.N.—K.N.S.M. Deze beide elftallen vertoonden een stevig en uitstekend fair spel.

Om beurten kwamen dan ook de doelen in gevaar.

Na een kwartier spelens slaagde Van Willigenburg, door stevig doorzetten er in de K.N.S.M. de leiding te bezorgen, (0—1)

Kort daarop werd door S.M.N. gelijkgemaakt (1—1) met welken stand rust inging.

Dadelijk na de hervatting pakte S.M.N. flink aan en weldra werd haar werken beloond (2—1) Verdere verandering in den stand bleef uit.

Deze wedstrijd mag zeker wel de fraaiste van den geheelen dag genoemd worden, daar beide elftallen elkaar volkomen stonden.

Finale S.M.N. K.S.M. Beide elftallen hadden een zwaren strijd achter den rug wat zich na halftime dan ook duidelijk liet merken. Behoudens enkele goede momenten was het een slappe vertooning daar de H.S.M. niets had in te brengen tegen de S.M.N.

De score was met rust 1—0 'en werd na halftime regelmatig opgevoerd tot 8—0, waarmede het einde kwam.

Na afloop reikte de voorzitter der S.M.N. de beker aan den overwinnaars uit of liever gezegd de S.M.N. mocht, daar zij de houder van den beker was, dezen opnieuw een jaartje bewaren.

De Competitie.

Nog steeds zijn de afdeelingswedstrijden niet beeindigd, en 't wordt begin Juni voor zulks 't geval zal zijn, hetgeen rijkelijk laat is. Gelukkig wat dat betreft tenminste, dat het weer tegenwoordig van dien aard is, dat er nog opperbest gespeeld worden kan. Wat dat betreft zouden we tegenwoordig gerust Zomer en Winter kunnen doortrappen.

Interessant in Noodcompetitie B. is alleen nog of de beide Haarlemsche teams definitief onderaan zullen komen en wie de tweede plaats innemen zal. A. F. C. verhoogde haar kans weer iets door een gemakkelijke 4—0 overwinning op Haarlem II.

Ajax klopt Quick.

Bravo Ajaciden!

Dat is voor uwe zaak niet weinig bevorderlijk dat ge Quick op eigen grond geslagen hebt.

Men verdiepe zich nu maar niet meer in de beteekenis van deze ontmoetingen, die helaas voor de Amsterdammers niet als promotiewedstrijden gelden. Comedie heet het elders, maar dat is onjuist. Deze wedstrijden moeten wel degelijk als een krachtmeting beschouwd worden en wanneer Ajax a.s. Zondag weer gemakkelijk van Quick wint, dan heeft Ajax m. i. niet alleen bewezen sterker te zijn dan de no. laatst van de 1e klasse, maar vrijwel op een lijn te staan met de staart van de hoofdafdeeleng.

Dat bewijs scheen ons Bondsbestuur, door de regeling van deze ontmoetingen op zich te nemen, geleverd te willen zien.

Natuurlijk, het kan Quick niet degradeeren en niemand zou dat in de gegeven omstandigheden ook verlangen.

Maar het kan Ajax wel promoveeren!

Als Ajax maar toont het waardig te zijn, wat het tot nu toe in dit seizoen feitelijk wel gedaan heeft. Men mag geen enkele vereeniging voortrekken, doch hier wordt geen speciaal Amsterdamsch belang gediend, doch zelfs het algemeen voetbalbelang door de hoofdstad z'n 1e klasser terug te geven.

We hopen volgende week als de pseudo-promotie-wedstrijden gespeeld zijn, nog eens nader hierop terug te komen. Voorloopig ver-

heugen we er ons over, dat ook andere persorganen trachten in de door mij aangegeven richting mede te helpen om ons een 1e klasser hier te bezorgen.

Thans echter is 't woord nog aan Ajax. Op haar eigen terrein, aangemoedigd door duizenden langs de lijnen, moet zij a.s. Zondag (hetgeen op Hanenburg *niet* geschied is) haar beste spel ontwikkelen en met een sprekende overwinning aantoonen, ook rijp voor de 1e klasse te zijn.

NEVOH.

Sportfeesten te Roermond.

Gelukkig G.S.C. leeft nog!

Want ik had gehoord van een geweldige crisis in G.S.C., ik had gehoord, dat G.S.C. „op de flesch" zou gaan!

Hoe geheel anders valt de waarheid uit! Neen G.S.C. verdwijnt gelukkig niet, immers „G-S.C. gaat nooit verloren"! Hoe kwam men er dan toch aan, om te vertellen, dat Roermond zijn voetbalclub zou verliezen? Waarom zou dat moeten geschieden? Omdat 't eerste elftal zoo'n slecht figuur had geslagen? 't Zij zoo, maar G.S.C. 3 is kampioen en G.S.C. 2 bezet de tweede plaats. En dat nog terwijl bijna alle spelers van het reserve-elftal in dienst zijn en ver buiten hun vaderstad verblijven! Ook kan men niet zeggen, dat het bestuur geen leiding kan uitoefenen wegens de mobilisatie! Of hebben de op 9 Mei jl. gehouden sportfeesten niet op initiatief van het bestuur plaats gehad?

Thans echter ter zake,

Op 9 Mei heeft G.S.C. op feestelijke wijze het heuglijke feit herdacht, dat Roermond een eeuw bij Nederland was ingelijfd. G.S.C. had sportfeesten georganiseerd en deze zijn een groot succes geweest voor haar. Vooral de penningmeester zal wel in zijn vuistje gelachen hebben. Over de belangstelling van het publiek behoeft G.SC. niet te klagen. Zelden zagen we zooveel toeschouwers op haar terrein. En dan de élite van Roermond! De tribune zat tjokvol. We troffen er zelfs den Burgemeester aan, dien we tot nu toe nog nooit op sportwedstrijden ontmoet hadden.

G.S.C. had een keurig programma opgesteld. De muziek der infanterie speelde vroolijk marschen en 't liefst nog van „G.S.C. is kampioen", wat nu wel op 't eerste elftal allerminst van toepassing was, maar de jeugdige spelers van het derde elftal zullen toch wel in hun nopjes zijn geweest.

Om twee uur begon het feest al. Evenals in Amsterdam kregen we ook in Roermond eerst een..... hockey-wedstrijd. Twee Roermondsche elftallen bekampten elkander in een interessanten strijd. Vooral het spel van G.S.C.'s voorzitter was werkelijk prachtig. En G.S.C.'s aanvoerder (ook al een hockey-veteraan) leidde den wedstrijd. Men ziet dus, dat in Roermond de voetballers ook hockey kunnen spelen.

Daarna kregen we een zeer mooi nummer in hoogspringen met springplank. Na een langdurigen kamp wist eindelijk de heer Sjàrp (GSC) den eersten prijs te behalen met een sprong van 2.35 M. Wel merkwaardig, dat al de prijswinners van dit nummer militairen waren.

't Was ondertusschen al ruim half vier geworden, toen de voetbalwedstrijd tegen M.V.V. begon. Ook in dezen laatsten wedstrijd kon C.S.C. alweer niet de overwinning behalen, ofschoon ze eindelijk eens volledig opkwam. Met 1—0 won M.V.V. Een gelijk spel had de verhouding beter weergegeven.

C.S.C. staat nu onder aan op het ranglijstje met geen enkele overwinning! Is dat hetzelfde C.S.C. dat 't vorig jaar *ongeslagen* kampioen werd? 't Is haast niet te gelooven, en toch is het zoo! En de oorzaken van het falen van C.S.C. team kan ik waarachtig niet vinden! Misschien zal Haw ze ons vertellen, als die ze tenminste kent. Maar . . . we zijn afgedwaald.

Na den voetbalwedstrijd kregen we een gymnastiek uitvoering door de militairen, die het publiek menig hartelijk applaus uitlokte.

En daarna iets voor de lachlustigen waaronder ik ook de talrijke dames reken, die dien middag op het terrein van C.S.C. aanwezig waren) Wedloop met hindernissen! Daar zag je me nou die verstokte voetballers op een tafel springen, een heel lange pijp stoppen en aansteken, dan door tonnen kruipen, over hindernissen klauteren en ten laatste op klompen loopen, die hun een halven meter te groot waren. En dan dat gelach als iemand zijn pijp brak, of als de jury iemand terug stuurde, als de pijp niet meer aan was! Tot slot kregen we nog een nummer dat we in Limburg nog altijd in eere blijven houden: zakloopen. Wat hebben we toch gelachen, toen die „zakloopers" daar sprongen of rolden of buitelden naar den eindstreep.

't Was een gezellige middag, maar . . . . 't duurde lang en we waren om half zeven blij, dat 't gedaan was!

Had ik geen gelijk, dat ik begon met de woorden waarmee ik thans eindig:

Gelukkig, G.S.C. leeft nog!

Naar we vernemen, ontvangt G.S.C. den tweeden Pinksterdag bezoek van „de Kwikstaarten", een combinatie van Quick Nijmegen. Met Pinksteren kunnen onze Limburgsche clubs zich dus eens meten met sterkere tegenstanders en kunnen ze dus ook alweer veel leeren! De elftallen en de penningmeesters van M.V.V., V.V.V. en G.S.C. wensch ik veel succes!

MAAS.

GRAFISCHE KUNSTINRICHTING
BIEGELAAR & JANSEN
UTRECHT.
TELEFOON 1352.
CLICHÉ'S IN ZINK EN KOPER
PRIMA UITVOERING
BILLIJKE PRIJZEN

CRICKET

Nederlandsche Cricket Bond.

Bestuur:

H. S. Isbrucker, Columbusstraat 116, den Haag, Voorzitter.
A. de Haan Azn., Pretoriusstraat 90, Amsterdam, Vice-Voorzitter.
C. J. Groothoff, Admiraal de Ruijterweg 88 I, Amsterdam, Secretaris.
A. J. Bronkhorst, Kruiskade 54 b, Rotterdam, Penningmeester.
H. van Booven, Diergaardepark 4, Hilversum, Commissaris.
E. B. van Lier, Okeghemstraat 5, Amsterdam, Commissaris.
P. M. van Wijk, Frankenslag 151, Scheveningen, Commissaris.
J. D. Bijleveld, 21e Landweer Bataljon, 4e Divisie, Leger te Velde, Commissaris.

Secretarissen:

Rood en Wit, F. A. Davidson, Breestraat 112, Leiden.
V.R.C., J. A. Wijnmalen, Nieuwe Tolstraat 97, Amsterdam.
's-Gr. C.C., C. C. Nolet, Lange Beestenmarkt 9, den Haag.
Hilversum, H. v. Booven, Diergaardepark 4, Hilversum.
Hermes, J. F. van Buijsen, Schiedam.
Haarlem, J. A. J. Paulen, Kleverparkweg 142, Haarlem.
V.V.V., H. Engelgeer, P. C. Hooftstraat 171, Amsterdam.
V.O.C., R. Vermeulen, Schiekade O.Z. 130b, Rotterdam.
Albion, C. E. van de Stadt, Stationsstraat 94, Zaandam.
Ajax, H. G. J. de Bruijn, Papengracht 26, Leiden.
H.B.S., A. Keilholz, Haarlemmerstraat 23, Leiden.
Sparta, J. Ivens, Jonkerfranssstraat 14 B, Rotterdam.
Kampong, W. G. van Brussel, Leidscheweg 1*b*, Utrecht.

N.B. Van eventueele onjuistheden in bovenstaande opgave gelieve men zoo spoedig mogelijk mededeeling te doen.

Wedstrijdprogramma.

Daar de vereeniging V.R.C. nog geen definitieve beslissing had genomen inzake de combinatie met A.C.C. en bovendien eenige terreinen nog niet beschikbaar bleken te zijn, moest ik het wedstrijdprogramma wijzigen.

Het luidt thans als volgt:

Zondag 23 Mei.

Haarlem.	Rood en Wit—Hilversum
Leiden.	Ajax—V.O.C.
Den Haag.	's-Gr. C.C. II—H.B.S.

Maandag 24 Mei.

Den Haag.	's-Gr. C.C.—Hermes
Haarlem.	Rood en Wit II—Albion
Amsterdam.	V.V.V.—Haarlem

30 Mei.

Schiedam.	Hermes—V.R.C.
Hilversum.	Hilversum—'s-Gr. C.C.
Den Haag.	's-Gr. C.C. II—V.O.C.
Leiden.	Ajax—H.B.S.
Haarlem.	Haarlem—V.R.C. II
	Rood-Wit II—V.V.V.

Tijdsbepaling.

Teneinde mogelijke kwesties te voorkomen laat ik hieronder volgen de verschillende bepalingen betreffende den speeltijd, zooals deze thans luiden:

De speeltijd begint te tellen om half elf of zooveel later nadien als werkelijk begonnen wordt, doch uiterlijk elf uur.

Elftallen, die zonder speciale toestemming van het bestuur na half elf beginnen, verbeuren een boete van *f* 2.50.

Is een elftal om elf uur of na het voor de lunch toegestane half uur niet gereed, dan kan de tegenpartij den wedstrijd als gewonnen beschouwen en verbeurt de niet gereed zijnde partij een boete van *f* 7.50, wordt in de beide laatste gevallen toch gespeeld, dan wordt de speeltijd gerekend vanaf elf uur of vanaf het oogenblik dat $^1/_2$ uur voor de lunch is verloopen. Kan door regen of eenige andere oorzaak buiten de schuld der spelers niet op tijd begonnen worden, dan rekent de speeltijd toch vanaf elf uur of vanaf het oogenblik, dat $^1/_2$ uur voor de lunch was verloopen.

Indien een partij hiertegen door schuld der andere partij bij beginnen na elf uur of na off. lunchtijd niet direct protesteert, wordt aangenomen, dat eerstgenoemde stilzwijgend hare goedkeuring daaraan hecht en is later protesteeren niet toegestaan, als speeltijd geldt dan de officieele. Wordt wel direct geprotesteerd, dan kan de protesteerende partij òf den wedstrijd op papier gewonnen krijgen òf eischen, dat bij doorspelen de speeltijd eventueel met den verloren tijd zal worden verlengd.

Wordt met toestemming van het bestuur later dan elf uur begonnen, dan rekent de speeltijd in ieder geval vanaf het goedgekeurde aanvangsuur.

De speeltijd bedraagt 6 uur, hierbij evenwel niet gerekend de tijd tusschen de innings (hoogstens 10 minuten) en de pauze voor de lunch.

Indien echter na 6 uur spelen door verlenging met $^1/_2$ uur een der partijen kans ziet een beslissing te verkrijgen, ongeacht zulks een

1e of 2e innings geldt, dan moet de tegenpartij de verlenging toestaan.

Wedstrijden tegen Geinterneerden te Groningen.

Correspondentie omtrent wedstrijden tegen de Geinterneerde Engelschen te Groningen, gelieve men te voeren met den heer Mr. Menno S. Kalma, Adv. en Procureur te Groningen.

De 1e Secretaris,
Adm. de Ruijterweg 88. C. J. GROOTHOFF.

Vrijwillige Landstorm.

L.S.

Mag ik een welgemeend woord richten tot alle cricketers in ons land? Dat is: *Sluit u aan bij den Vrijwilligen landstorm!* Naarmate het einde van den schriklijken wereldoorlog schijnt te naderen, wordt de positie waarin ons land komt te verkeeren er misschien niet beter op, en de kans blijft nog altijd groot, dat er een oogenblik kan komen binnen enkele weken, *waarop het noodig is voor het vaderland*, dat vele honderd duizenden goed militair geoefende mannen welgewapend onze onafhankelijkheid verdedigen. Ons cricket heeft geest van offervaardigheid en saamhoorigheid in ons gebracht, géén cricketer die dit vergeten zal wanneer het er op aan komt zich tegen een vreemden indringer te weren. In de plaatsen waar cricket gespeeld wordt, bestaan afdeelingen van den Vrijwilligen landstorm, sluit u daarbij aan, *Onverwijld:* beweegt uwe vrienden en kennissen het zelfde te doen! Gij hebt twee voorbeelden voor oogen: *België eerst, dán Servië.* Oefent u vóór het te last is! Het Rijk der Nederlanden geeft u een uniform, wapens, munitie, het geeft u opleidingskader uit het leger, om u af te richten, het legerbestuur inspecteert u, gij maakt deel uit van het Nederlandsche leger in tijd van gevaar.

Weest gereed en weerbaar! *Sluit u dadelijk aan bij den Vrijwilligen landstorm.*

H. VAN BOOVEN,
vrijwilliger bij den landstorm.

Het komende seizoen.

Alweer staan we aan den vooravond van een nieuw cricketseizoen en wanneer de voorteekenen ons niet bedriegen belooft het, ondanks de droevige omstandigheden waarin Europa thans verkeert en het dreigend gevaar dat ons land ten slotte toch nog in het Europeesch conflict zal worden betrokken, een opgewekt seizoen te worden.

Immers van verschillende zijden bereiken ons berichten, dat reeds met animo werd geoefend en dat veteranen en juniores zich gezamenlijk opmaken om gedurende een drietal maanden King Willow te dienen.

Over Amsterdam is op het oogenblik nog niets met zekerheid te zeggen. V.R.C. heeft besloten in het Stadion te spelen en A.C.C., dat wanneer het een terrein kon vinden, niet zou combineeren, zit zonder terrein en is daardoor tot combineeran gedwongen. Van harte gaat het echter bij vele A.C.C.'ers niet en het is niet onwaarschijnlijk, dat enkele hunner voor een club buiten de hoofdstad gaan spelen, of het spel er aan geven. Hoe het elftal der combinatie er dus zal uitzien, weten de heeren derhalve zelf nog niet, zoodat wij hierop nog nader zullen terugkomen.

In Haarlem mist de club van dien naam in verband met de mobilisatie verschillende goede krachten waardoor vooral de aanval werd verzwakt. Het is daarom dan o k wel verklaarbaar dat de Haarlemmers er de voorkeur aan geven om het eens 'n seizoen in de tweede klas te probeeren. Na de mobil satie hopen de Haarlemmers echter hun oude positie weer in te nemen.

Van Rood en Wit is weinig nieuws te vertellen. Vrijwel alle spelers van verleden jaar zijn weer beschikbaar, alleen zal men het natuurlijk moeten doen z nder de Gogh, die reeds aan het einde van het vorig seizoen naar Indië vertrok terwijl ook van Eeghen, die verleden jaar zoo uitstekend als wicketkeeper fungeerde, weer naar Zuid-Afrika is teruggekeerd. Verder heeft de jonge Holdert er voor goed het spel aan gegeven. Hiertegenover staat dat W. van Waveren en Jhr. v. d. Poll vrij zeker weer geregeld zullen uitkomen wat zoowel het batten als het fielden van het elftal aanzienlijk versterkt. De aanval zal intusschen wel weer voor een groot deel in handen van Posthuma berusten terwijl van Manen wel weer achter de palen zal gaan, wanneer deze veteraan tenminste gelegenheid heeft om te spelen.

Ook uit den Haag bereiken ons goede berichten. In de eerste plaats wel het feit dat H. B. S. voor de plaatselijke concurrentie gaat zorgen. Voorloopig nog slechts tegen het 2e elftal der Haagsche C.C. maar als de H.B.S.ers eenmaal den smaak te pakken hebben, zullen ze het wel hooger gaan zoeken.

Bij de 's Gr. C. C. zijn enkele jonge veel belovende spelers, die dit seizoen eens beproeft zullen worden, waaronder de Beus Jr., zoodat men evenals met de Zeverijns in Hilversum, het merkwaardige geval zou kunnen zien, dat vader en zoon in één elftal spelen. Verder heeft de Haagsche behalve over vrijwel alle spelers van verleden jaar — alleen Van Loon zal misschien niet geregeld kunnen spelen — de beschikking over verschillende veteranen waaronder enkele stok-oude, die zeer terecht in cricket het beste middel zien om zoo lang mogelijk den tand des tijds te weerstaan.

Gaan we verder naar Schiedam dan constateeren we ook hier weinig verandering. De familie Offerman is natuurlijk rijk vertegenwoordigd en niet minder dan 4 Offermans spelen in het eerste elftal. Met eenige Tuylen en v. d. Schouws en verder Dirkzwager en v. Buysen brengt met het al een heel stuk.

De minst gunstige berichten komen uit Hilversum en het zal voor Van Booven niet gemakkelijk zijn om het geheele programma af te werken.

De Hilversummers zullen echter met de hulp van eenige Zuid-Afrikanen aan hun zware taak beginnen. Verder zijn o.m. nog beschikbaar Demmink, Klingenspoor, Cremers, Bollee, Van Booven, Blijdenstein, enz. Onder de jongere krachten noemen we nog Dolf en Nico Bouvy, die met eenige oefening wel wat zullen presteeren.

Over de verschillende 2e klassers hoorden we nog weinig. Alles bijeen genomen schijnt er evenwel bijzondere animo voor dit seizoen te bestaan en we hopen dan ook op een aardig verloop der competities.

Cricket in de Hoofdstad.

Olympia heeft besloten in den A.C.B. uit te komen en hoopt den steun van W. F. v. d. Lee te hebben, die op zichzelf reeds een half elftal vertegenwoordigt. Veel succes zij den Olympianen toegewenscht. Zij verdienen dit al was het alleen maar voor hun volhouden.

Zondag jl. zijn twee wedstrijden voor den A.C.B. 1e en 2e klasse gespeeld. De Vleermuizen uit hun winterslaap ontwaakt, ontvingen de V.V.V.-reserves, die echter met den kous op de kop weer naar Mokum konden afzakken. J. v. d. Kieft was geweldig op tik en had met 57 het grootste aandeel in het Vleermuizen totaal, dat 142 werd.

De andere oude cricketrotten zooals de van Akens, Schutte en Langeraar kwamen ook in de dubbele cijfers; een bemoedigend begin dus.

V.V.V. II antwoordde in haar 2 innings met 69 en 39 van welk eerste totaal Slag 46 en van welk laatste Muiswinkel 21 scoorden.

D. van Aken was vrijwel onbespeelbaar en bowlde in totaal 8 voor 5 en zal dus wel letterlijk gelikkebaard hebben.

Voor de 2e klasse toonde Hilversum II haar meerderheid over Albion II.

Het bowlen der Zaankanters was erg slapjes, waarvan de aan rheumatiek lijdende Bollee heerlijk van profiteerde door 49 bijelkaar te meppen, terwijl ook v. Marken met 28 zich niet onbetuigd liet. Het totaal werd 128.

De Zaandammers brachten het tot 67, waarvan C. E. v. d. Stadt 18 en Bakker 28.

Hilversum ging nogmaals in en sloot toen op 82 voor 5 wickets waarvan v. Marken 38 voor zijn rekening nam. Toen de Albionmenschen 25 voor 3 hadden gaven zij echter den strijd op en verloren dus met 61 runs op de 1e innings.

De volgende week sluit de inschrijving op de schoolwedstrijden. Hobbema, M. T. S. en Hofland staan reeds gereed elkaar de eer te betwisten. Waar blijven Handelsschool en D.V.V.?

Mr. RUN.

ATHLETIEK

Nederlandsche Athletiek Unie.
Verslag

van de dato 15 Mei 1915 gehouden Bestuursvergadering der N.A.U. te Amsterdam.

Aanwezig waren de heeren W. C. Hartmann, C. A. W. Hirschman, E. de Herder, H. N. van Leeuwen, J. Ploeger en D. J. de Vries, terwijl de heer C. F. Kellenbach als afgevaardigde der T.C. de vergadering bijwoonde.

Met kennisgeving afwezig de heeren Hoogveld en V. t. Clooster, zonder kennisgeving de heer D. J. Willink.

Jaarvergadering. Besproken wordt de wenschelijkheid tot het houden van de jaarvergadering, die in Januari werd uitgesteld. De heer Hirschman beveelt schriftelijke stemming aan; toen echter uitgemaakt werd, dat de onkosten voor een jaarvergadering niet veel meer bedragen dan ruim Fl. 20, achtte men vrij algemeen deze vergadering gewenscht en werd met 4 stemmen voor en 1 blanco hiertoe besloten.

Als datum der jaarvergadering werd vastgesteld Zondag 6 Juni a.s., 's morgens 11 uur, in Krasnapolski te Amsterdam.

Event. voorstellen van de vereenigingen worden ingewacht tot 30 Mei e.k. In verband met de buitengewone omstandigheden vertrouwt het bestuur, dat de aangesloten vereenigingen ermede accoord gaan, dat de in art. 35 aangegeven termijn eenigszins ingekort wordt.

Gouden Plak. Verleden jaar werd maar 1 wedstrijd gehouden voor den Gouden Plak, terwijl de 2e wedstrijd niet gehouden werd, in verband met de crisis. De heer Hartmann stelt voor de Gouden Plak voor verleden jaar toe te kennen aan A.A.V. De heer De Herder stelt voor Den Gouden Plak niet toe te kennen. Dit voorstel wordt aangenomen met 3 stemmen voor, 1 tegen en 1 blanco.

Wedstrijden N.A.U. Er wordt besloten, dat de N.A.U. kampioenswedstrijden zal organiseeren te Amsterdam en te Rotterdam, waarvan de wedstrijd te Rotterdam zal gelden voor den Gouden Plak. De wedstrijd om den Gouden Plak in het Oosten zal zijn de wedstrijd van U.D. op 20 Juni a.s.; in verband hiermede wordt eene financieele regeling getroffen met U.D. Aan de U.D. worden toegekend de kampioenschappen over 200 Meter hardloopen, 110 Meter hindernissen en 10 K.M. snelwandelen.

Voor de N.A.U. wedstrijden te Amsterdam: 100, 800 Meter hardloopen, hoogspringen met en zonder aanloop en discuswerpen. Voor de N.A.U. wedstrijden te Rotterdam: 400, 1500 Meter hardloopen, 3500 Meter snelwandelen en polestokhoogspringen, zoodat nog open zijn voor de aangesloten vereenigingen, 5 K.M., 25 K.M. hardloopen, 400 Meter hindernissen, 1500 Meter wandelen, verspringen met en zonder aanloop, speerwerpen, estafetteloop, touwtrekken, kogelstooten, hamerwerpen, 5 en 10 kamp.

12 uurs marsch. De heer Hartmann stelt voor over te gaan tot het organiseeren van een 12 uurs marsch. De vergadering gaat hiermede accoord en de heer Hartmann zal ter zake nader onderzoeken en met het Dagelijksch Bestuur deze zaak regelen.

Vaardigheidsproeven. Op voorstel van den voorzitter zal de N.A.U. aan militairen, die aan een gedeelte van de eischen het Vaardigheidsdiploma voldoen diploma's uitreiken. Deze militairen behoeven dan geen lid te zijn van de N.A.U. of eene andere bij het N.O.C. aangesloten vereeniging.

Instructeurs voor Athletiek. De T.C. zal aan de algemeene vergadering voorstellen indienen om te geraken tot benoemingen van instructeurs in de athletiek.

Afgevaardigden T. C. De heer Hartmann maakt bezwaren kenbaar tegen het zenden van een afgevaardigde van de T. C. op de wedstrijden van De Spartaan, verleden zomer te Amsterdam. De heer Van Leeuwen licht den voorzitter nader toe.

Na enkele besprekingen over vergoeding reiskosten, waarbij de heer Hartmann wenschte, dat officials in plaats van 2de, slechts 3de klasse reiskosten in rekening konden brengen, fonds athletiek materiaal voor de militairen, waarbij opgemerkt werd, dat Amsterdam in vergelijking met Rotterdam bijna niets hiertoe bijgedragen

had, en een voorstel van den heer Kellenbach namens de T. C. om touwtrekken van het programma te voeren, dat naar de algemeene vergadering werd verwezen, sloot de voorzitter tegen kwart over 10 de vergadering.

Den Haag, De Secretaris,
144 Regentesselaan. D. J. DE VRIES.

Jaarverslag 1914 van de Nederlandsche Athletiek Unie.

Het heeft wel lang geduurd eer dit jaaroverzicht zijne opwachting heeft gemaakt, hetgeen ik moet toeschrijven aan gebrek aan tijd mijnerzijds, aangezien sedert maanden mijne vrije uren in beslag werden genomen door drukke werkzaamheden van het secretariaat en demonstraties en propaganda voor onze soldaten.

Echter beter laat dan nooit!

Overgaande tot een nadere beschouwing van al hetgeen de N.A.U. in het vorig jaar beleefd heeft, komen ons direct voor den geest de bange dagen van Augustus, toen wij ons seizoen plotseling moesten afbreken, nadat sedert Mei alles prachtig geloopen was en 1914 in menig opzicht een groot succes beloofde te worden. Het heeft echter niet zoo mogen zijn!

Het eerste evenement van beteekenis was de jaarvergadering op 24 Januari, waar natuurlijk weer veel gepraat werd. In het bestuur kwamen veranderingen, wegens niet herkiezing van de heeren Vierkant, Theunissen en Grijseels. De heer Hartman werd wederom tot voorzitter herkozen. De heer Hirschman tot vice-voorzitter. Schrijver dezes kreeg het secretariaat voor zijne rekening en verder werden gekozen de heeren Van Leeuwen, Ploeger, Willink, Hoogveld, De Herder en Van 't Clooster. Van deze heeren nam de heer De Herder later het penningmeesterschap op zich, nadat dit eerst eenigen tijd door den heer Willink werd behartigd. Tot leden der Technische Commissie werden benoemd de heeren Burger, Bronkhorst, Hoogveld, van Leeuwen en Kellenbach, waarvan de heer Bronkhorst in den loop van het jaar bedankte en waarvoor de heer Königs werd benoemd. Benoeming van commissies werd aan het Bestuur overgelaten.

In de 8 Februari gehouden bestuursvergadering werden de verschillende commissies benoemd, ingesteld een commissie voor de vaardigheidsdiploma's, bestaande uit de heeren Hartmann, van Leeuwen en Hoogveld. Het geheele wedstrijdwezen werd in handen gesteld van de T.C.; het ontwerp wedstrijd reglement van de oude T.C. werd overgedragen aan de nieuwe T.C. die hieraan de laatste hand zou leggen en wel in verband met de internationale bepalingen, die toen pas bekend waren.

Met de vaardigheidsproeven liet de N.A.U. er zeker geen gras over groeien. Reeds 29 Maart werden te Rotterdam op Woudensteyn de athletiek proeven afgenomen, waaraan een groot aantal leden deel namen. Deze eerste proefneming was een groot succes, en hierbij bleken de eischen, over het algemeen juist gekozen te zijn.

9 en 10 Mei hadden wij te Amsterdam eene buitengewone algemeene vergadering, welke in hoofdzaak was gewijd aan het vaststellen van het huishoudelijk en het wedstrijdreglement.

De eerste wedstrijden van het seizoen vonden 17 Mei plaats te Almelo, georganiseerd door een onzer jongste vereeniging O.S.S. Het was een mooi begin! Prachtige wedstrijden, veel publiek, goede sport. Een woord van hulde aan O.S.S.

24 Mei is een datum in onze sportgeschiedenis, die men niet licht zal vergeten.

De opening van ons Stadion!

Het was dien dag voor onze athletische sport een pracht propaganda dag. Een keur van beroemde buitenlanders, die schitterende prestaties te aanschouwen gaven. Ik herinner mij die 400 M. loop, waar Nicol zoo schitterend won; de speerworpen van Buchgeister, waarmede hij niet minder dan 56.70 M. bereikte; de 100 M., waarbij d'Arcy de eerepalm behaalde voor onzen nationalen kampioen.

Het was een dag om nooit te vergeten!

Den eersten Juni hadden wij het genoegen te Eindhoven een „Philips Sportdag" mede te maken, waar door den heer J. Ploeger en mij een aantal athletiek-demonstraties werden gegeven. Philips Sportvereeniging is toch wel onder een gelukkig gesternte geboren. Een vereeniging, die den steun heeft van de heeren Philips kan er van verzekerd zijn met succes te werken. Hoe goed deed het ons de heeren Philips te hooren vertellen van hunne welgeslaagde pogingen om de sport onder hun personeel ingang te doen vinden. Ik wensch hier woorden van dankbare hulde te wijden aan de heeren Philips; dat het hun gegeven moge zijn nog jaren onze sportbeweging op hunne bekende wijze te steunen.

Het was een natte dag den 7den Juni in Utrecht, toen D.O.O. hare wedstrijden organiseerde. Het was zeer te betreuren, want deze wedstrijden beloofden voor Utrecht een mooi stuk propaganda te worden. Deze jonge N.A.U. vereeniging had bovendien door hare onbekendheid met de vereischte voorbereiding en een niet in alle opzichten volledige en goede regeling getroffen. Onze athleten waren ook afgeschrikt door het hondenweer en wij kunnen dan ook niet van mooie verrichtingen gewag maken.

Een tegenstelling hiermede vormen wel de wedstrijden van Pro Patria op Zondag 14 Juni te Rotterdam. Daar waren flinke belangstelling en eene goede regeling. De burgemeester van Rotterdam heeft met belangstelling een deel der wedstrijden bijgewoond. De buitenlandsche gasten gaven mooi werk te zien.

28 Juni hielden zoowel de Noord Hollandsche Voetbal Bond als de Haagsche Voetbal Bond wedstrijden en wel respectievelijk te Wormerveer en op D.V.V. terrein alhier, die beiden zeer goed slaagden.

Een dag van groote belangrijkheid was zeker wel de 5de Juli te Arnhem, waar U.D.I. hare belangrijke internationale wedstrijden hield. Dat waren nu eens tip-top wedstrijden!

De naam U.D.I. alleen waarborgt reeds eene grondige voorbereiding en een keurige regeling doch het geheel van deze wedstrijden heeft zeker alle verwachtingen overtroffen. De sportieve geest van het Arnhemsche publiek, benevens aanzienlijke reclame had een 3000 tal menschen naar Klarenbeek gevoerd, die geheel en al mede

leefden met hetgeen dien middag werd gegeven. Ik wil niet nalaten een woord van hulde te brengen aan den heer J. J. Hoogveld, die het grootste gedeelte van de voorbereiding dezer wedstrijden voor zijne rekening nam.

Wat de deelname betreft ook deze was schitterend. Nog geen enkele wedstrijd in het seizoen gehouden, heeft kunnen bogen op 'n dergelijk kwantum deelnemers, waarvan ook de kwaliteit niets te wenschen overliet. Een tweetal records moesten er dan ook aan gelooven, en wel het polsstokhoogspringen, dat Bos op 3.24½ Mtr. bracht, en het verspringen, dat Konings op 6.48 Mtr. wist te brengen. De Duitsche gasten lieten mooi werk zien.

8 Juli was het dat de eerste Nederlander het geheele programma van het Vaardigheidsdiploma had afgewerkt. Het moet mij hier tevens van het hart, dat aan de regeling der Vaardigheidsproeven nog alles verbeterd moet worden, want hoeveel ik niet heb moeten doen om alles te kunnen afleggen, kan ik hier niet verhalen. Dat de verschillende bonden toch dagen vaststellen, waarop gelegenheid gegeven wordt tot het afleggen der proeven. Het zal niet ontkend mogen worden, dat de N.A.U. in deze een goed voorbeeld heeft gegeven.

12 Juli was gereserveerd voor de Districtswedstrijden van den N.V.B., die dien dag te Haarlem, Arnhem en Breda werden gehouden.

D. J. DE VRIES, *Secretaris.*

Wordt vervolgd.

(*Einde officieel gedeelte*).

Om het vaardigheidsdiploma.

Zondagmorgen had, voor de tweede maal, onder groote belangstelling, ook van militaire autoriteiten, het afnemen van de eischen voor de groepen I, II en VII door de Nederlandsche Athletiek Unie te 's Gravenhage plaats.

De animo bleek groot te zijn, want niet minder dan 37 deelnemers waren aanwezig, welk resultaat ongetwijfeld het gevolg is van de goede propaganda door den N. A. U.-secretaris, den heer D. J. de Vries, onder de gemobiliseerde militairen, in de residentie gemaakt.

Onder de examinandi waren eenige in de sportwereld zeer bekende personen, die door dit goede voorbeeld veel zullen bijdragen tot het populair maken van het vaardigheidsdiploma.

Wij noemen in de eerste plaats den juist opgetreden secretaris van het uitvoerend comité van het N. O. C., de eerste luitenant W. P. Hubert van Blijenburgh; verder de eenige houder hier te lande van het vaardigheidsdiploma, de heer D. J. de Vries; de bekende H. B. S.-spelers Boutmy, Alting Sibergh en Brasport; de Quick-spelers Ferzenaar en Langereis, en de Sparta-speler Borgh.

Aan de eischen van de 100 M. hardloopen voor groep I voldeden: 1e luit. W. P. Hubert van Blijenburgh, J. W. Boutmy, E. Alting Sibergh, H. van Rappard, Donleben, Langereis, sergeant Timmer, sergeant Nijland, korporaal Dirks en de miliciens Heins, Borgh, Riep en Elgers.

Aan die van de 400 M., voor dezelfde groep: D. J. de Vries, Ferzenaar, Jacobs, sergeant-majoor C. van der Nieuwe Giessen, korporaal Dirks en de miliciens Bierma, Van Dijk, Toby, Van Dobben en Oosterbaan.

Aan alle eischen van groep II voldeden: 1e luit. W. P. Hubert van Blijenburgh, D. J. de Vries Langereis, sergeant-majoor C. van der Nieuwe Giessen, sergeant Nijland, de korporaals Schoorl en Dirks en de miliciens Heins, Borgh, Bierma, Van Dijk, Flik, Van Dobben, Riep, Elgers en Van Rijn.

Voor de militairen bleek het hoogspringen zonder aanloop een struikelblok te zijn, waardoor velen, die aan alle andere eischen voldaan hadden, niet voor dezen groep slaagden.

Voor groep VII, het extra eereteeken, slaagden D. J. de Vries en J. W. Boutmy voor het speer- en discuswerpen; sergeant-majoor v. d. Nieuwe Giessen en de miliciens Heins en Bierma voor het kogelstooten en hamerwerpen; luitenant Hubert van Blijenburgh voor discuswerpen, kogelstooten en hamerwerpen, terwijl D. J. de Vries eveneens aan het hamerwerpen voldeed.

Onder de belangstellende toeschouwers merkten wij den bekenden sportman Willem Mulier op.

Zaterdagmiddag a.s. om half twee gaat het voor groep V, de 35 K.M. wandelen met vertrek en aankomst te 's Gravenhage, waarvoor het aantal deelnemers reeds zeer groot is en de meeste deelnemers van Zondag ook dan weer present zijn.

Tel.

Ingezonden Stukken

Buiten verantwoordelijkheid der Redactie.

NEPOTISME.

M. de R.

In het vorig nummer van dit blad wordt een bestuurslid van den N.V.B. nepotime verweten. Waar dit groote woord een zoo ernstige beschuldiging inhoudt, geuit nog wel door een journalist, is het zeer zeker beter dat niet een verkeerd bestuurslid als bedrijver van zulk een misdaad wordt aangezien. Om die reden dat ik mij als het bedoelde bestuurslid bekend maak.

Waaruit bestond nu mijn halsmisdaad? Zij was deze dat ik, den wedstrijd H.F.C.—Hercules bezoekende, voor twee mijner dochtertjes (want de twee kleine meisjes waren beide mijn dochtertjes) geen toegangsprijs heb betaald.

En dat feit kinderen betreffend van 12 en 10 jaar, wordt ernstig genoeg geoordeeld om het aan de vergetelheid te ontrukken! Door een journalist! Door een consul van den A.N.W.B.!

Jammer dat het artikel alleen onderteekend is met een N. Des schrijvers bescheidenheid is nu oorzaak dat de wereld den naam niet zal kennen van dezen heldhaftigen kampioen van het recht, van dezen strengen maker voor de goede opvatting van een bestuurslid in zijn functie.

J. BUSKOP.

SCHEVENINGEN, 16 Mei 1915.

Wij plaatsen het vorige stuk niet, omdat wij het zoo erg vonden, dat kinderen van den heer B. gratis werden toegelaten, maar omdat men deze zonder eenige legitimatie door liet, terwijl men tegen een journalist, die zich behoorlijk kon legitimeeren, bezwaren maakte Red.

Amsterdamsche Kantoorvoetbalbond.

Verandering secretariaat: H.S.M. J. W. Annuyas, Kanaalstr. 108; S.M.N. A. A. Devèrs, van Breestr. 192.

Bondsleden: D. L. van Strien, A. Stuurman, E. van Oey, J. Kraus, R. C. Hofman, G. A. A. Faassen.

Spoorvogels: R. Buyn.

Transvaalkade 5A. H. VAN MUSSCHER, secr.-c.l.

Amsterdamsche Cricketbond.

Uitslagen: Vleerm. gew. van V.V.V. 2 met inn. en 34 runs, Hilv. 2 van Albion 2 met 61 runs op de 1e inn.

In verband met laatstgen. wedstrijd herinner ik er aan, dat art. 53 van ons spelreglement een partij, die 60 runs achter is op de 1e innings, het recht geeft op de fallow-on.

Boete no. 4 Hilv. *f* 1 weg. lat. spelen van een niet gerechtigd lid (Wouters).

Hoogere elftallen:

Hilv. 1. H. v. Beoven, Demmink, Joubert, Keet, Naudé, Blijdenstein, Cremers, Klingenspoor, K. Zeverijn.

Albion 1. J. H. Brat, W. Amons, M. de Wit, P. H. v. d. Goot, Ch. van Orden, H. v. d. Stadt Jzn., J. E. v. d. Stadt, E. K. H. v. d. Stadt, Ch. v. Rossum.

le afd.: Van Olympia kwam bericht in dit seizoen weder in de 1e afd. te zullen uitkomen.

Dispensatie werd door Olympia gevraagd voor den heer W. F. v. d. Lee, speler van Haarlem, om ook in hare wedstrijden te mogen uitkomen.

H.H. Secretarissen wordt dringend verzocht in de wedstrijdformulieren vooral goed de voorletters hunner spelers te willen opgeven; tevens maak ik erop attent, dat wijzigingen in de elftal-opgaven minstens 8 dagen voor het einde der maand bij mijn ingekomen moeten zijn.

Beleefd verzoek ik opgaven van nieuwe leden zooveel mogelijk op aparte kaarten te willen doen.

Geroyeerd: door Olympia J. Fischer weg. wanbetal.

Omtrent het programma voor de Pinksterdagen zijn zooveel verzoeken om uitstel en verandering ingekomen, dat ik nog geen wedstrijden kan publiceeren. Ik maak er echter opmerkzaam op, dat ik vanaf de Pinksterdagen alleen nog in zeer bijzondere gevallen progr.-wijziging zal toestaan, zonder belangrijke redenen behoeven dus geen verzoeken dienaangaande meer te worden ingediend.

Schoolcompet. Nog ingekomen de inschrijving van het Hobbema-Gymnasium.

Pretoriusstr. 90. A. DE HAAN Azn., secr.

Noord-Hollandsche Voetbalbond.

Uitslagen 13 Mei: W.F.C. 5—O.F.C. 1 0—5, W.F.C. 6—D.W.V. 2 1—2, O.V.V. 3—K.F.C. 3 0—5, Z.F.C. 2—Assendelft 1 2—1, Purmersteyn 2—Z.F.C. 3 0—2. 16 Mei: W.F.C. 3—S.H-B.S. 0—2, Purmerst. 2—W.Frisia 4 5—0 w. n. o., W.F.C. 6—K.F.C. 2 1—3.

Boete no. 64 D.W.V. *f* 1 art. 78 (weg. niet opg. scheidsrecht. form. 13 Mei), no. 65 W. Frisia *f* 5 art. 74 (sub 2) w. n. o. P'steyn 2—W. Fris. 4, no. 66 S.H.B.S. *f* 2.50 art. 84 (sub 4) weg. niet op tijd veld. deck. Renes.

Wedstrijdprogramma.

23 Mei O.F.C. 1—W.F.C. 5 (terr. W.F.C.) 10 u. H. Kuyper
Z.F.C. 2—Z.F.C. 3 J. Huysman
grensrecht. E. Everhard en P. Melk
Wormerveer, Paul Krugerstr. 5. D. GORTER Cz.

A.C. & F.C. V.V.V.

Op de algem. vergadering werd het bestuur herbenoemd en bestaat dus uit: J. H. Bergmeyer voorz., M. Engelgeer secret., O. J. Bennema Jr. penningm., P. M. Wessel 2e penningm., G. W. Rauch Cz. comm.

Aangenomen als werk. leden: W. G. v. Klaveren, H. Brosjois, A. Helmig, Th. Wagenaar, J. Prent, Ch. Hageman, en als o. l. H. H. Roosenberg.

Geroyeerd wegens wanbetaling G. G. de Hoog.

De kooi wordt a.s. Zaterdag in gebruik genomen.

P. C. Hooftstraat 171, M. ENGELGEER, Secr.

Limburgsche Voetbalbond.

Competitie.

Uitslagen 9 Mei: V.S.C. 1—Tegelen 3—2, Chevremont—Volharding 1—5, Oranje 2—Ophoven 0—5. 16 Mei: Heerlen 1—G.S.C. 1 1—5, V.S.C. 1—G.S.C. 2 3—1, M.V.V. 3—Sittard

Boete no. 54 M.V.V. *f* 1 weg. te laat beginnen teg. Sittard.

Wedstrijdprogramma.

24 Mei (2e Pinksterdag).
G.S.C. 3—M.V.V. 3 1 uur Delsing
30 Mei.
M.S.V. 1—G.S.C. 1 2½ „ Zoetjes (3e r. L.V.B.-bek.)
V.S.C. 1—Zwartblauw 1 2½ „ Verstappen
Sittard—G.S.C. 3 2½ „ W. Hoelnagels
6 Juni.
M.V.V. 1—winn. M.S.V. 1—G.S.C. 1 2½ u. Bockmeulen (finale L.V.B.-bek.)
13 Juni.
Zwartblauw 1—V.S.C. 1 2½ u. Hoefnagels

Stand der competities.
(Eindstanden).

Zuidel. 1e kl. reeds gepubliceerd.

Noordel. 1 kl. (dubbele compet.).

V.S.C. 1	12	9	3	0	21	40—18
G.S.C. 2	12	6	1	5	13	47—28
Tegelen	12	3	2	7	8	27—52
V.V.V. 2	12	3	0	9	6	21—35

Zuid. 2e kl. A.

M.V.V. 3	8	7	1	0	15	29— 9
M.S.V. 3	8	5	1	2	11	19—11
Zwartblauw 2	8	2	2	4	6	16—16
Cecar	8	1	3	4	5	9—17
Scharn 2	8	1	1	6	3	10—29

Zuid. 2e kl. B.

Sittard	14	13	0	1	26	63—10
Juliana	14	9	2	3	20	39—16
Chevremont	14	8	2	4	18	44—24
Ophoven	14	8	1	5	17	50—31
Volharding	14	7	0	7	14	37—31
Oranje 2	14	3	0	11	6	15—52
Hoensbroek	14	1	3	10	5	11—54
Heerlen 2	14	1	0	13	2	5—71

Noord. 2e kl.

G.S.C. 3	10	7	1	2	15	43—14
V.I.O.S.	10	7	1	2	15	39—14
V.S.C. 2	10	4	2	4	10	34—25
D.S.O.	10	3	1	6	7	18—22
V.V.V. 3	10	2	3	5	7	20—40
Stein	10	2	1	7	5	16—56

Hoensbroek. H. BOCKMEULEN, Comp.l. L.V.B.

Geheel-Onthouders Voetbal Club.

Geschorst, wegens overtreden van art. 16a H/R., voor den tijd van één jaar: F. Lamaar, H. Sibbel Jr. en C. v. d. Wel.

Wijttenbachstr. 95. J. W. L. SCHERPENHUIZEN.

Nijmeegsche Voetbalbond.

Uitslag 16 Mei: de Raven—N.E.C. 3 3—2.

Eindstanden.

Afd. A.

O.B.I.O.D. 1	10	9	1	0	19	31— 6
de Trappers 1	10	6	1	3	13	25—12
Quick 4	10	5	2	3	12	36—22
Nijmegen 1	10	3	0	7	6	13—20
Noviomagum 1	10	2	2	6	6	16—31
N.E.C. 2	10	2	0	8	4	6—36

Afd. B.

de Trappers 2	12	9	1	2	19	35—10
Quick 5	12	8	2	2	18	40—13
O.B.I.O.D. 2	12	8	1	3	17	29—12
Velox 1	12	7	1	4	15	24—23
A.R. 1	12	3	1	8	7	10—28
U.V.C. 1	12	2	2	8	6	13—35
M.V.C. 1	12	2	0	10	4	18—39

Afd. C.

De Raven 1	12	10	2	0	22	47—11
Quick 6	12	8	1	3	17	35—20
B.V.C. 1	12	6	2	4	14	41—25
N.E.C. 3	12	5	2	5	12	32—15
D.O.B.S. 1	12	4	2	6	10	20—20
Jonge Kracht 1	12	2	1	9	5	12—39
M.V.C. 2	12	2	0	10	4	10—63

van Gentstraat 16. W. F. SLEE secr.-penn.

Amsterdamsche Voetbalbond.

A.V.B.-elftal.

Zondag jl. slaagde ons elftal er in Rapiditas te Weesp met 2—0 te slaan, ondanks het ongemotiveerde wegblijven van de h.h. Ellerman, Delsen en Westdijk. Voor hen waren zoo welwillend in te vallen de h.h. Mekkink (Rapid), Vinju (W.B.C.) en Elsinger (W.B.C.). Besloten werd definitief als doelverdediger te kiezen H. v. Rossum (S.D.W.), linksmidden Franken (O.D.E.), rechtsbuit. H. Mewe (S.D.W.). Als reserves Ph. Kool (O.D.E.) en Vinju (W.B.C.).

J. C. DE HAAN,
3e Helmersstraat 24 secr. A.V.B.-comm.